KOMISSION ASETUS (EY) N:o 540/2002,

annettu 26 päivänä maaliskuuta 2002,

väliaikaisen polkumyyntitullin käyttöönotosta tiettyjen Tšekistä, Puolasta, Thaimaasta, Turkista ja Ukrainasta peräisin olevien raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen hitsattujen putkien tuonnissa

EUROOPAN YHTEISÖJEN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen,

ottaa huomioon polkumyynnillä muista kuin Euroopan yhteisön jäsenvaltioista tapahtuvalta tuonnilta suojautumisesta 22 päivänä joulukuuta 1995 annetun neuvoston asetuksen (EY) N:o 384/96 [1], sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna asetuksella (EY) N:o 2238/2000 [2], ja erityisesti sen 7 artiklan,

on kuullut neuvoa-antavaa komiteaa asiasta,

sekä katsoo seuraavaa:

A MENETTELY

(1) 29 päivänä kesäkuuta 2001 komissio ilmoitti *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä* julkaistulla ilmoituksella ('menettelyn aloittamista koskeva ilmoitus') [3] tiettyjen Tšekistä, Puolasta, Thaimaasta, Turkista ja Ukrainasta peräisin olevien raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen hitsattujen putkien tuontia yhteisöön koskevan polkumyyntimenettelyn aloittamisesta.

(2) Menettely aloitettiin valituksen perusteella, jonka oli tehnyt toukokuussa 2001 hitsattujen teräsputkien valmistajien etuja valvova *Defence Committee of the Welded Steel Tube Industry of the European Union*, jäljempänä 'valituksen tekijä', sellaisten tuottajien puolesta, joiden tuotanto muodostaa pääosan tiettyjen raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen hitsattujen putkien koko tuotannosta yhteisössä. Valituksessa esitettiin näyttö tarkasteltavana olevan tuotteen polkumyynnistä ja siitä aiheutuneesta merkittävästä vahingosta, minkä katsottiin riittävän polkumyynnin vastaisen menettelyn aloittamiseen.

(3) Komissio ilmoitti virallisesti menettelyn aloittamisesta niille vientiä harjoittaville tuottajille ja tuojille/kauppiaille, joita asian tiedettiin koskevan, sekä niitä edustaville järjestöille, asianomaisten viejämaiden edustajille, käyttäjille, toimittajille, valituksen tehneille yhteisön tuottajille ja muille yhteisön tuottajille. Asianomaisille osapuolille annettiin tilaisuus esittää kantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa esitetyssä määräajassa.

(4) Useat asianomaisten maiden vientiä harjoittavat tuottajat sekä yhteisön tuottajat, yhteisön käyttäjät ja tuojat/kauppiaat esittivät kantansa kirjallisesti. Mahdollisuus tulla kuulluiksi myönnettiin kaikille osapuolille, jotka olivat sitä edellä mainitun määräajan kuluessa pyytäneet ja ilmoittaneet, että niiden kuulemiseen oli olemassa erityisiä syitä.

(5) Koska asianomaisissa viejämaissa on paljon tuojia ja vientiä harjoittavia tuottajia, asetuksen (EY) N:o 384/96, jäljempänä 'perusasetus', 17 artiklan perusteella katsottiin asianmukaiseksi selvittää, olisiko käytettävä otantamenetelmää. Jotta komissio pystyi päättämään otannan tarpeellisuudesta ja myönteisessä tapauksessa valitsemaan otoksen, tuojia ja vientiä harjoittavia tuottajia pyydettiin perusasetuksen 17 artiklan 2 kohdan mukaisesti ilmoittautumaan kahden viikon kuluessa menettelyn aloittamisesta ja antamaan tietoja tutkimusajanjakson aikaisesta (ks. jäljempänä johdanto-osan 11 kappale) tuonnistaan ja jälleenmyynnistään yhteisössä (tuojat) tai tuotannostaan, liikevaihdostaan ja viennistään yhteisöön (vientiä harjoittavat tuottajat) sekä mainitsemaan kaikkien etuyhteydessä olevien yritysten nimet ja toiminnot.

(6) Seitsemän tuojaa suostui mukaan otokseen ja antoi pyydetyt tiedot määräajassa. Kyseisistä tuojista viiden valinta otokseen perustui suurimpaan edustavaan määrään tuontia, jota voidaan kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa määräajassa. Mainituista viidestä yrityksestä kaksi ei antanut kyselylomakkeessa pyydettyjä, tuojia koskevia tietoja, ja sen vuoksi niiden katsottiin kieltäytyneen yhteistyöstä perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti.

(7) Asianomaisten vientiä harjoittavien tuottajien määrän vuoksi otos oli sovellettava ainoastaan Turkkiin. Kolmetoista vientiä harjoittavaa tuottajaa suostui mukaan otokseen ja antoi pyydetyt tiedot määräajassa. Niistä kuuden vientiä harjoittavan tuottajan (joista neljä oli etuyhteydessä toisiinsa pareittain) valinta otokseen perustui suurimpaan edustavaan määrään vientiä, jota voidaan kohtuudella tutkia käytettävissä olevassa määräajassa.

(8) Jotta Ukrainassa olevat vientiä harjoittavat tuottajat saisivat halutessaan mahdollisuuden esittää markkinatalouskohtelua tai yksilöllistä kohtelua koskevan pyynnön, komissio lähetti asiaa koskevat lomakkeet niille ukrainalaisille yrityksille, joita asian tiedettiin koskevan. Komissio lähetti kyselylomakkeet myös kaikille yhteisön tuottajille, kaikille viejille/tuottajille, kaikille tuojille ja kaikille käyttäjille ja toimittajille, joita asian tiedettiin koskevan, sekä kaikille osapuolille, jotka olivat ilmoittautuneet menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa asetetussa määräajassa.

[1] EYVL L 56, 6.3.1996, s. 1.
[2] EYVL L 257, 11.10.2000, s. 2.
[3] EYVL C 183, 29.6.2001, s. 3.

(9) Vastaukset saatiin yhdeksältä valituksen tehneeltä yhteisön tuottajalta, yhdeltätoista asianomaisten maiden vientiä harjoittavalta tuottajalta sekä kahdelta yhteisön tuojalta, jotka eivät olleet etuyhteydessä vientiä harjoittaviin tuottajiin. Komissio sai myös vastaukset toiselta yhteisön tuottajalta ja neljältä toimittajalta. Komissio sai lisäksi yhden markkinatalouskohtelua/yksilöllistä kohtelua koskevan pyynnön ukrainalaiselta vientiä harjoittavalta tarkasteltavana olevan tuotteen tuottajalta.

(10) Komissio hankki ja tarkasti kaikki polkumyynnin, vahingon ja yhteisön edun määrittämistä varten tarpeellisina pitämänsä tiedot. Tarkastuskäyntejä tehtiin seuraavien yritysten toimitiloihin:

a) *Yhteisön tuottajat*

— Tubeurop France SA, Lexy, Ranska

— Arvedi Tubi Acciaio Srl, Cremona, Italia

— Dalmine SpA, Dalmine, Italia

— Tuberie de Differdange SA, Differdange, Luxemburg

— Corus Tubes BV, Oosterhout, Alankomaat

— Aceralia Perfiles Madrid SL, Madrid, Espanja

— Aceralia Transformados SA, Vera de Bidassoa, Espanja

— Caparo Steel Products Ltd, Tredegar, Yhdistynyt kuningaskunta

— Corus UK Ltd, Corby, Yhdistynyt kuningaskunta

b) *Yhteisön toimittaja*

— Usinor, Pariisi, Ranska

c) *Tšekin vientiä harjoittavat tuottajat*

— Jäkl Karvina as, Karvina-Hranice

— Zelezárny Veseli as, Veseli nad Moravou

d) *Puolan vientiä harjoittava tuottaja*

— Huta Buczek SA, Sosnowiec

e) *Turkin vientiä harjoittavat tuottajat*

— Noksel Celik Boru Sanayi AS, Ankara

— Borusan Birlesik Boru Fabrikalari AS, Istanbul (etuyhteydessä yritykseen Mannesmann Boru Endustrisi A.S)

— Mannesmann Boru Endustrisi AS, Istanbul (etuyhteydessä yritykseen Borusan Birlesik Boru Fabrikalari AS)

— Cayirova Boru San Ve Tic AS, Istanbul (etuyhteydessä yritykseen Yücel Boru Profil Endüstrisi AS)

— Yücel Boru Profil Endüstrisi AS, Istanbul (etuyhteydessä yritykseen Cayirova Boru San Ve Tic AS)

— Erbosan Erciyas Boru Sanayii ve Ticaret AS, Kayseri

f) *Ukrainan vientiä harjoittava tuottaja*

— OJSC Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant, Dnipropetrovsk

g) *Vertailumaa*

Turkin vientiä harjoittavat tuottajat

— Noksel Celik Boru Sanayi AS, Ankara

— Borusan Birlesik Boru Fabrikalari AS, Istanbul (etuyhteydessä yritykseen Mannesmann Boru Endustrisi AS)

— Mannesmann Boru Endustrisi AS, Istanbul (etuyhteydessä yritykseen Borusan Birlesik Boru Fabrikalari AS)

— Cayirova Boru San Ve Tic AS, Istanbul (etuyhteydessä yritykseen Yücel Boru Profil Endüstrisi AS)

— Yücel Boru Profil Endüstrisi AS, Istanbul (etuyhteydessä yritykseen Cayirova Boru San Ve Tic AS)

— Erbosan Erciyas Boru Sanayii ve Ticaret AS, Kayseri

(11) Polkumyyntiä ja vahinkoa koskeva tutkimus kattoi 1 päivän heinäkuuta 2000 ja 30 päivän kesäkuuta 2001 välisen ajanjakson, jäljempänä 'tutkimusajanjakso'. Vahinkoa koskevaan arvioon vaikuttava kehityssuuntausten tarkastelu kattoi 1 päivän tammikuuta 1997 ja tutkimusajanjakson päättymisen välisen ajanjakson, jäljempänä 'tarkastelujakso'.

B **TARKASTELTAVANA OLEVA TUOTE JA SAMANKALTAINEN TUOTE**

1 **Tarkasteltavana oleva tuote**

(12) Tarkasteltavana oleva tuote on poikkileikkaukseltaan ympyrän muotoiset raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistetut kierteitetyt tai kierteitettävät hitsatut putket (kaasuputket) ja tietyt muut poikkileikkaukseltaan ympyrän muotoiset raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistetut hitsatut putket, joiden ulkoläpimitta on enintään 168,3 mm ja jotka luokitellaan tällä hetkellä CN-koodeihin 7306 30 51, 7306 30 59, ex 7306 30 71 ja ex 7306 30 78.

(13) Hitsattuja putkia käytetään moniin tarkoituksiin, muun muassa veden, höyryn, maakaasun, ilman ja muiden nesteiden ja kaasujen kuljettamiseen putkistoissa, lämmitys- ja ilmanvaihtojärjestelmissä, ilmastointilaitteissa, automaattisissa kastelujärjestelmissä ja muihin samankaltaisiin tarkoituksiin. Usein niitä käytetään myös rakentamiseen, painon kannattamiseen, aidoittamiseen ja suojaamistarkoituksessa.

(14) Tarkasteltavana olevan tuotteen pääasiallinen raaka-aine on kuumavalssatut kelat, joista valmistetaan putkia. Hitsattuja putkia voidaan käsitellä lisää päällystämällä tai galvanoimalla. Näillä käsittelyillä pyritään lisäämään tuotteen laatua. Putkien päät ovat yleensä sileitä, mutta ne voivat myös olla viistottuja tai kierteitettyjä ja niissä voi olla liittimiä. Tarkasteltavana olevaa tuotetta tuotetaan monen kokoisena ja useiden kansallisten standardien ja luokittelujen mukaisesti. Se on merkittävässä määrin loppukäytön osalta keskenään korvattavissa oleva ja tämän vuoksi tuotteen eri tyyppien välillä on huomattavaa päällekkäisyyttä ja kilpailua. Tämän vuoksi pääteltiin, kuten samaa tuotetta koskevissa aikaisemmissa tutkimuksissa, että tässä tutkimuksessa tarkasteltavana olevan tuotteen kaikkia tyyppejä olisi pidettävä yhtenä tuotteena.

2 **Samankaltainen tuote**

(15) Määritetään alustavasti, että Tšekissä, Puolassa, Thaimaassa ja Turkissa tuotettu ja yhteisöön viety tuote on kaikissa suhteissa samankaltainen kuin kyseisten maiden kotimarkkinoilla myyty tuote sekä yhteisön tuottajien tuottama ja yhteisön markkinoilla myyty tuote. Sama pätee yhteisöön vientiä varten tuotettuun ja myytyyn tuotteeseen verrattuna Turkissa tuotettuun ja myytyyn tuotteeseen; Turkkia käytettiin markkinataloutta toteuttavana kolmantena maana Ukrainan osalta. Tämän vuoksi kaikkia näitä tuotteita pidettiin samankaltaisina tuotteina asetuksen (EY) N:o 384/96 1 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

C **VAHINKO**

A MARKKINATALOUSMAAT

1 **Yleiset menetelmät**

(16) Jäljempänä esitettyjä menetelmiä on sovellettu kaikkiin asianomaisiin vientiä harjoittaviin markkinatalousmaihin. Näin ollen polkumyyntiä koskevat päätelmät esitetään siten, että kunkin asianomaisen viejämaan osalta esitetään ainoastaan kyseistä maata erityisesti koskevat tiedot.

Normaaliarvo

(17) Normaaliarvon määrittämiseksi komissio tutki ensin, oliko kunkin vientiä harjoittavan tuottajan tarkasteltavana olevan tuotteen kotimarkkinoiden kokonaismyynti ollut edustavaa asianomaisen tuottajan vastaavaan yhteisöön suuntautuvaan kokonaisvientimyyntiin verrattuna. Perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti kotimarkkinamyynnin katsottiin olevan edustavaa, mikäli kunkin vientiä harjoittavan tuottajan kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä oli vähintään viisi prosenttia sen yhteisöön suuntautuvan vientimyynnin kokonaismäärästä.

(18) Komissio yksilöi tämän jälkeen ne putket, joita myyvät kotimarkkinoilla yritykset, joiden myynti kotimarkkinoilla on edustavaa, ja jotka ovat samanlaisia kuin yhteisöön vietäväksi myytävät putket tai suoraan verrattavissa niihin.

(19) Komissio tutki kunkin vientiä harjoittavien tuottajien kotimarkkinoillaan myymän ja yhteisöön vietäväksi myymän tuotteen kanssa suoraan vertailukelpoiseksi todetun tuotteen osalta, oliko kotimarkkinamyynti ollut riittävää perusasetuksen 2 artiklan 2 kohdan mukaisesti. Kotimarkkinamyynnin katsottiin olleen riittävää, jos tutkimusjakson aikana kyseisen putkityypin kotimarkkinamyynnin kokonaismäärä oli vähintään viisi prosenttia siihen verrattavissa olevan yhteisöön vietäväksi myydyn putkityypin koko myyntimäärästä.

(20) Komissio tutki myös, voitiinko kunkin putkityypin kotimarkkinamyynnin katsoa tapahtuneen tavanomaisessa kaupankäynnissä, määrittämällä, kuinka suuri osuus kyseisen tyypin kaikesta riippumattomille asiakkaille suuntautuvasta myynnistä oli ollut kannattavaa. Kun vähintään määritettyjen tuotantokustannusten tasoisilla nettomyyntihinnoilla myytyjen putkien määrä oli vähintään 80 prosenttia kokonaismyyntimäärästä ja kun kyseisen tuotetyypin painotettu keskimääräinen myyntihinta oli vähintään tuotantokustannusten tasoinen, normaaliarvon perusteena käytettiin sellaista tosiasiallista kotimarkkinahintaa, joka laskettiin määrittämällä tutkimusajanjakson aikaisen kotimarkkinoiden kokonaismyynnin hintojen painotettu keskiarvo riippumatta siitä, oliko myynti ollut kannattavaa. Jos putkien kannattava myynti oli alle 80 prosenttia kokonaismyyntimäärästä tai jos kyseisen tyypin painotettu keskimääräinen hinta oli tuotantokustannuksia alempi, normaaliarvon perusteena käytettiin sellaista tosiasiallista kotimarkkinahintaa, joka laskettiin määrittämällä ainoastaan kannattavan myynnin painotettu keskiarvo edellyttäen, että kyseinen myynti oli vähintään 10 prosenttia kokonaismyyntimäärästä.

(21) Tapauksissa, joissa minkä tahansa putkityypin kannattavan myynnin määrä oli alle 10 prosenttia kokonaismyynnin määrästä, kyseisen tyypin myynti katsottiin riittämättömäksi, eikä kotimarkkinoiden hinnan katsottu soveltuvan normaaliarvon perustaksi.

(22) Kun vientiä harjoittavan tuottajan myymän tietyn putkityypin kotimarkkinahintoja ei voitu käyttää normaaliarvon määrittämiseen, oli sovellettava toista menetelmää. Tällöin komissio käytti toisen tuottajan tarkasteltavana olevasta tuotteesta kotimarkkinoilla veloittamia hintoja. Kaikissa tapauksissa, joissa tämä ei ollut mahdollista, ja mikäli muuta tarkoituksenmukaista menetelmää ei ollut, käytettiin laskennallista normaaliarvoa.

(23) Kaikissa tapauksissa, joissa käytettiin laskennallista normaaliarvoa, normaaliarvo muodostettiin perusasetuksen 2 artiklan 3 kohdan mukaisesti lisäämällä vietävien tyyppien tuotantokustannuksiin, joita oikaistiin tarvittaessa, kohtuullinen osuus myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä kohtuullinen voittomarginaali. Tätä varten komissio tutki, olivatko kullekin vientiä harjoittavalle tuottajalle aiheutuneita myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä sen saamaa voittoa koskevat tiedot luotettavia.

(24) Tosiasialliset kotimaan myynti-, hallinto- ja yleiskustannukset katsottiin luotettaviksi, jos asianomaisen yrityksen kotimarkkinamyynnin määrää voitiin pitää edustavana. Kotimarkkinoiden voittomarginaali määritettiin tavanomaisessa kaupankäynnissä tapahtuneen kotimarkkinamyynnin perusteella. Kaikissa niissä tapauksissa, joissa kyseiset edellytykset eivät täyttyneet, komissio käytti perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan a alakohdan mukaisesti viejämaan kotimarkkinoiden muiden tuottajien myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia ja voittoa. Niissä tapauksissa, joissa tämä ei ollut mahdollista tai asianmukaista, normaaliarvoa muodostettaessa otettiin perustaksi perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan b alakohdan mukaisesti samaan yleiseen tuoteluokkaan sovellettavissa oleva määrä.

Vientihinta

(25) Kaikissa tapauksissa tarkasteltavana olevaa tuotetta vietiin yhteisöön riippumattomille asiakkaille ja vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti, toisin sanoen tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien vientihintojen perusteella.

Vertailu

(26) Normaaliarvon ja vientihinnan välisen tasapuolisen vertailun varmistamiseksi otettiin asianmukaisesti oikaisujen muodossa huomioon hintojen vertailukelpoisuuteen vaikuttavat eroavuudet perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti. Asianmukaiset oikaisut tehtiin kaikissa niissä tapauksissa, joissa ne katsottiin kohtuullisiksi, oikeellisiksi ja todennetun näytön tukemiksi.

Polkumyyntimarginaali

(27) Painotettua keskimääräistä normaaliarvoa verrattiin kunkin vientiä harjoittavan tuottajan osalta perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti vientihintojen painotettuun keskiarvoon. Kuitenkin niissä tapauksissa, joissa hinnat vaihtelivat merkittävästi eri alueiden, asiakkaiden ja ajanjaksojen kesken ja joissa menetelmä, jolla painotettua keskimääräistä normaaliarvoa verrattiin painotettuun keskimääräiseen vientihintaan, ei kuvastanut polkumyynnin täyttä tasoa, painotettua keskimääräistä normaaliarvoa verrattiin yksittäisiin vientitapahtumiin.

(28) Yhteistyöhön osallistumattomien yritysten jäännöspolkumyyntimarginaali määritettiin käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti.

(29) Niiden maiden osalta, joiden yhteistyön taso oli lähellä Eurostatin toimittamia tietoja, eli kun ei ollut syytä uskoa, että yksikään vientiä harjoittava tuottaja olisi kieltäytynyt yhteistyöstä, jäännöspolkumyyntimarginaali päätettiin vahvistaa yhteistyössä toimineelle vientiä harjoittavalle tuottajalle määritetyn korkeimman polkumyyntimarginaalin suuruiseksi, jotta mahdollisten toimenpiteiden tehokkuus voitiin varmistaa.

(30) Niiden maiden osalta, joiden yhteistyössä toimimisen aste oli alhainen, jäännöspolkumyyntimarginaali määritettiin eniten polkumyynnillä tapahtuvan, määrällisesti edustavan yhteisöön suuntautuvan vientimyynnin perusteella. Tätä menetelmää pidettiin tarpeellisena, koska haluttiin välttää yhteistyöstä kieltäytymisen palkitseminen ja koska ei ollut viitteitä siitä, että jokin yhteistyöhön osallistumaton osapuoli olisi harjoittanut polkumyyntiä alhaisemmalla tasolla.

2 **Tšekki**

(31) Kaksi tšekkiläistä vientiä harjoittavaa tuottajaa vastasi kyselyyn. Vastaukseen sisältyi tietoja etuyhteydessä olevien yritysten kotimarkkinamyynnistä.

Normaaliarvo

(32) Normaaliarvo määritettiin niiden tarkasteltavana olevien tuotetyyppien kotimarkkinamyynnin perusteella, jotka olivat suoraan verrattavissa yhteisöön vietäviksi myytyihin putkityyppeihin. Ainoastaan niissä tapauksissa, joissa kotimarkkinoilla ei myyty verrattavissa olevia putkityyppejä, normaaliarvo määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan mukaisesti. Tämän vuoksi käytettiin molempien yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta niiden omia tuotantokustannuksia ja yritysten omia myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia ja voittoa.

Vientihinta

(33) Komission käyttämät menettelyt ja menetelmät Tšekistä peräisin olevien tuotteiden vientihinnan arvioimiseksi olivat samat kuin johdanto-osan 25 kappaleessa esitetyt eli vientimyynti suoraan yhteisöön riippumattomalle asiakkaalle määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti.

Vertailu

(34) Oikaisut tehtiin kuljetuksen, liitännäiskustannusten (pankkimaksut), vakuutus- ja luottokustannusten, fyysisten ominaisuuksien erojen ja kaupan portaan mukaisesti.

Polkumyyntimarginaali

(35) Normaaliarvon ja vientihinnan vertailu painotetun keskiarvon mukaisesti osoitti polkumyynnin olemassaolon molempien yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta. Väliaikaiset polkumyyntimarginaalit ilmaistuna prosentteina cif-tuontihinnasta yhteisön rajalla ovat seuraavat:

Jäkl Karvina, Karvina-Hranice	28,9 prosenttia,
Zelezárny Veseli as, Veseli nad Moravou	65,3 prosenttia.

(36) Yhteistyön aste Tšekin osalta oli korkea. Väliaikainen jäännöspolkumyyntimarginaali vahvistettiin tämän vuoksi samalle tasolle kuin yhteistyössä toimineelle yritykselle vahvistettu korkein marginaali eli 65,3 prosentiksi.

3 **Puola**

(37) Yksi vientiä harjoittava puolalainen tuottaja vastasi kyselyyn.

Normaaliarvo

(38) Vientiä harjoittavan tuottajan tarkasteltavana olevan tuotteen kotimarkkinamyynti ei tapahtunut tavanomaisessa kaupankäynnissä tutkimusajanjakson aikana, ja tämän vuoksi normaaliarvoa ei voitu määrittää kotimarkkinahintojen perusteella. Koska muita tässä tutkimuksessa yhteistyössä toimineita puolalaisia tuottajia ei ollut, normaaliarvoa ei voitu myöskään määrittää muiden myyjien tai tuottajien hintojen perusteella.

(39) Tämän vuoksi normaaliarvo määritettiin käyttämällä yrityksen omia tuotantokustannuksia ja myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia sekä saman yleisen tuoteluokan tuotteiden voittomarginaalia perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan b alakohdan mukaisesti.

Vientihinta

(40) Komission käyttämät menettelyt ja menetelmät Puolasta peräisin olevien tuotteiden vientihinnan arvioimiseksi olivat samat kuin johdanto-osan 25 kappaleessa esitetyt eli vientimyynti suoraan yhteisöön riippumattomalle asiakkaalle määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti.

Vertailu

(41) Oikaisuja ei pyydetty tehtäväksi eikä niitä katsottu tarpeellisiksi normaaliarvon ja vientihinnan välisen tasapuolisen vertailun varmistamiseksi, sillä molemmat määritettiin noudettuna lähettäjältä -tasolta.

Polkumyyntimarginaali

(42) Normaaliarvon ja vientihinnan vertailu painotetun keskiarvon mukaisesti osoitti polkumyynnin olemassaolon yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan osalta. Väliaikainen polkumyyntimarginaali ilmaistuna prosentteina cif-tuontihinnasta yhteisön rajalla on seuraava:

Huta Buczek, Sosnowiec	17,4 prosenttia.

(43) Vientiä harjoittavan tuottajan vienti oli erittäin pieni osa kaikesta tarkasteltavana olevan tuotteen viennistä Puolasta yhteisöön. Yhteistyössä toimineen tuottajan viennin määrä oli ainoastaan 0,3 prosenttia tutkimusajanjakson aikaisista Eurostatin tuontia koskevista tiedoista. Puolan väliaikainen jäännöspolkumyyntimarginaali määritettiin sen vuoksi käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti. Puolalaiselle vientiä harjoittavalle, yhteistyössä toimineelle tuottajalle määritetyn normaaliarvon ja Eurostatin tietoihin perustuvan vientihinnan välinen vertailu osoitti väliaikaisen jäännöspolkumyyntimarginaalin olevan 52,6 prosenttia cif-hinnasta yhteisön rajalla.

4 **Thaimaa**

(44) Yksi thaimaalainen vientiä harjoittava tuottaja vastasi kyselylomakkeeseen, mutta kieltäytyi myöhemmin toimimasta yhteistyössä tutkimuksessa ja kielsi erityisesti vastauksessaan antamiensa tietojen varmistamisen. Komissiolla ei sen vuoksi ollut muuta mahdollisuutta kuin soveltaa perusasetuksen 18 artiklaa ja käyttää hyväkseen käytettävissä olevia tietoja.

Normaaliarvo

(45) Thaimaan kotimarkkinoiden myynnin normaaliarvon määrittämiseksi käytettiin edellä mainitussa kyselylomakevastauksessa olevia tietoja, koska ne olivat samoja kuin valituksessa annetut tiedot, ja koska Thaimaan osalta ei muita tietoja ollut käytettävissä ja Thaimaa ei muuten toiminut yhteistyössä, niiden katsottiin olevan tässä tapauksessa tarkoituksenmukaisimpia käytettävissä olevia tietoja.

Vientihinta

(46) Tutkimuksen aikana saadut tiedot (ks. johdanto-osan 44 kappale) koskivat vientimäärää, joka oli ainoastaan osa Thaimaasta peräisin olevan tuonnin määrästä tutkimusajanjakson aikana. Myös kyseisten tietojen mukainen Thaimaasta peräisin olevan, tarkasteltavana olevan tuotteen hintataso erosi huomattavasti Eurostatin tietojen mukaisesta hintatasosta. Tämän vuoksi katsottiin, että alustavasti tarkoituksenmukaisin perusta vientihinnan määrittämiseksi olivat Eurostatin tiedot.

Vertailu

(47) Oikaisut tehtiin tarvittaessa tarkasteltavana olevan tuotteen kuljetuksen, käsittelyn ja maksujen mukaisesti.

Polkumyyntimarginaali

(48) Johdanto-osan 44 ja 46 kappaleen mukainen normaaliarvon ja vientihinnan vertailu painotetun keskiarvon mukaisesti osoitti polkumyynnin olemassaolon Thaimaasta peräisin olevan tuonnin osalta. Väliaikainen polkumyyntimarginaali ilmaistuna prosentteina cif-tuontihinnasta yhteisön rajalla on 37,6 prosenttia.

5 **Turkki**

(49) Kuten johdanto-osan 5 ja 7 kappaleessa selitettiin ja koska Turkissa on paljon asianomaisia vientiä harjoittavia tuottajia, sovellettiin otantaa. Otokseen valitut yritykset ovat:

— Noksel Celik Boru Sanayi AS, Ankara,

— Borusan Birlesik Boru Fabrikalari AS, Istanbul,

— Mannesmann Boru Endustrisi AS, Istanbul,

— Cayirova Boru San Ve Tic AS, Istanbul,

— Yücel Boru Profil Endüstrisi AS, Istanbul,

— Erbosan Erciyas Boru Sanayii ve Ticaret AS, Kayseri.

Seuraavia yrityksiä ei valittu, mutta ne suostuivat toimimaan yhteistyössä:

— Borutas Boru Sanayii ve Ticaret AS, Adapazari,

— Cinar Boru Profil San. Tic. Ltd STI, Eregli,

— Guven Boru ve Profil Sanayi ve Ticaret Ltd, Istanbul,

— Özdemir Boru Profil San.ve Ticaret AS, Eregli,

— Sevil Boru-Profil Sanayii ve Ticaret AS, Istanbul,

— Toscelik Profil ve Sac. Endüstrisi AS, Iskenderun,

— Özborsan Boru San.ve Ticaret AS, Istanbul.

Normaaliarvo

(50) Ottaen huomioon Turkin huomattavan inflaation sekä Turkin liiran devalvaation helmikuussa 2001 komissio määritti normaaliarvon kuukausittain sellaisille tarkasteltavana olevan tuotteen tyypeille, jotka olivat suoraan verrattavissa yhteisöön vietyihin putkityyppeihin. Ainoastaan niissä tapauksissa, joissa kotimarkkinoilla ei ollut verrattavissa olevien putkityyppien myyntiä tai edustavaa myyntiä tai joissa kuukausittainen kotimarkkinamyynti ei tapahtunut tavanomaisessa kaupankäynnissä, normaaliarvo määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 6 kohdan mukaisesti. Kaikkien yhteistyössä toimineiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta käytettiin niiden omia tuotantokustannuksia ja yritysten omia myynti-, hallinto- ja yleiskustannuksia ja voittoa.

Vientihinta

(51) Turkista peräisin olevien tuotteiden vientihinnat perustuivat suoraan riippumattomille asiakkaille yhteisössä suuntautuneeseen vientimyyntiin ja tämän vuoksi ne määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti.

Vertailu

(52) Oikaisut tehtiin tarvittaessa hyvitysten, alennusten, kuljetuksen, käsittelyn, maksujen, purkauskustannusten, liitännäiskustannusten (pankkimaksut) ja vakuutus- ja luottokustannusten mukaisesti.

Polkumyyntimarginaali

(53) Kuukausittaista painotettua keskimääräistä normaaliarvoa verrattiin kunkin vientiä harjoittavan tuottajan osalta perusasetuksen 2 artiklan 11 kohdan mukaisesti vientihintojen kuukausittaiseen painotettuun keskiarvoon. Kuitenkin kuudesta vientiä harjoittavasta tuottajasta viiden vientihinnoissa oli huomattava ero viennin tapahtuma-ajankohtien välillä. Tämän vuoksi ja koska painotetun keskimääräisen normaaliarvon ja painotetun keskimääräisen vientihinnan vertailu tai yksilöllisten normaaliarvojen ja yksilöllisten vientihintojen vertailu ei osoita harjoitetun polkumyynnin täyttä laajuutta, painotettua keskimääräistä normaaliarvoa verrattiin yksittäisiin vientitapahtumiin. Kuudennen vientiä harjoittavan tuottajan vientihinnoissa ei todettu edellä mainittua suuntausta. Tämän vuoksi viimeksi mainitun yrityksen polkumyyntimarginaali määritettiin vertaamalla painotettua keskimääräistä normaaliarvoa painotettuun keskimääräiseen vientihintaan.

a) Otoksessa mukana olevat yhteistyössä toimineet tuottajat

(54) Komission vakiokäytäntönä on määrittää yksi polkumyyntimarginaali etuyhteydessä oleville vientiä harjoittaville tuottajille, jotta myöhemmin tapahtuvaa vientiä yhteisöön ei olisi mahdollista kanavoida sellaisten yritysten kautta, joiden marginaali on alhaisempi.

(55) Kuusi otokseen valittua turkkilaista vientiä harjoittavaa tuottajaa vastasivat kyselylomakkeeseen. Niistä neljä oli etuyhteydessä keskenään eli yritys Borusan Birlesik Boru Fabrikalari AS, Istanbul on etuyhteydessä yritykseen Mannesmann Boru Endustrisi AS ja yritys Cayirova Boru San Ve Tic AS, Istanbul on etuyhteydessä yritykseen Yücel Boru Profil Endüstrisi AS. Vastauksiin sisältyi tietoja etuyhteydessä olevien yritysten kautta tapahtuneesta kotimarkkinamyynnistä.

(56) Väliaikaiset polkumyyntimarginaalit ilmaistuna prosentteina cif-tuontihinnasta yhteisön rajalla ovat seuraavat:

— Noksel Celik Boru Sanayi AS, Ankara	0 %
— Borusan Birlesik Boru Fabrikalari AS, Istanbul ja Mannesmann Boru Endustrisi AS, Istanbul	9,8 %
— Cayirova Boru San Ve Tic AS, Istanbul ja Yücel Boru Profil Endüstrisi AS, Istanbul	4,2 %
— Erbosan Erciyas Boru Sanayii ve Ticaret AS, Kayseri	12,7 %

b) Muut yhteistyössä toimineet tuottajat, jotka eivät ole mukana otoksessa

(57) Polkumyyntimarginaalin määrittämiseksi yhteistyössä toimineille turkkilaisille tuottajille, jotka eivät ole mukana otoksessa, komissio laski otoksessa mukana oleville tuottajille polkumyyntimarginaalin painotetun keskiarvon perusasetuksen 9 artiklan 6 kohdan säännösten mukaisesti.

(58) Tämän johdosta määritettiin 8,0 prosentin painotettu keskimääräinen polkumyyntimarginaali seuraaville yrityksille:

— Borutas Boru Sanayii ve Ticaret AS, Adapazari
— Cinar Boru Profil San. Tic. Ltd STI, Eregli
— Guven Boru ve Profil Sanayi ve Ticaret Ltd, Istanbul
— Özdemir Boru Profil San.ve Ticaret AS, Eregli
— Sevil Boru-Profil Sanayii ve Ticaret AS, Istanbul
— Toscelik Profil ve Sac. Endüstrisi AS, Iskenderun
— Özborsan Boru San.ve Ticaret AS, Istanbul.

c) Yhteistyöstä kieltäytyneet yritykset

(59) Yhteistyössä toimimisen aste oli Turkin osalta korkea, ja väliaikaiseksi jäännöspolkumyyntimarginaaliksi vahvistettiin sama kuin yhteistyössä toimineen yrityksen korkein polkumyyntimarginaali eli 12,7 prosenttia.

B TALOUS SIIRTYMÄVAIHEESSA: UKRAINA

1 **Markkinatalouskohtelu**

(60) Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan nojalla normaaliarvo määritetään siirtymävaiheessa olevista maista, kuten Ukrainasta, peräisin olevaa tuontia koskevissa polkumyyntitutkimuksissa kyseisen artiklan 1—6 kohdan mukaisesti niiden vientiä harjoittavien tuottajien osalta, joiden todettiin täyttävän 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa säädetyt perusteet, eli että tarkasteltavana olevan tuotteen valmistus ja myynti tapahtuvat markkinatalousolosuhteissa.

(61) Yksi ukrainalainen vientiä harjoittava tuottaja pyysi markkinatalouskohtelua perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan b alakohdan mukaisesti tai yksilöllistä kohtelua, jos tutkimuksessa todetaan, että se ei täytä kaikkia markkinatalouskohtelun edellytyksiä, ja vastasi vientiä harjoittavien tuottajien markkinatalouskohtelupyyntöä koskevaan lomakkeeseen.

(62) Komissio hankki kaikki tarpeellisina pitämänsä tiedot ja suoritti kaikkien markkinatalouskohtelua koskevissa pyynnöissä esitettyjen tietojen tarkastuksen asianomaisten yritysten toimitiloissa.

(63) Todettiin, että yrityksen liiketoimintaa koskevia päätöksiä, jotka liittyvät kustannuksiin ja hintoihin, ei tehdä kysyntää ja tarjontaa heijastavien markkinasignaalien perusteella, ja ilman merkittävää valtion puuttumista asiaan. Yrityksen kustannuksissa ja taloudellisessa tilanteessa oli myös huomattavia aikaisemmasta ei-markkinatalousjärjestelmästä peräisin olevia vääristymiä. Lisäksi yrityksellä ei todettu olevan yhtä selkeää peruskirjanpitoa, jolle suoritettiin riippumaton tarkastus ja jota sovellettiin kaikkiin tarkoituksiin. Tämän johdosta pääteltiin, että yritys ei täyttänyt perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan c alakohdassa asetettuja edellytyksiä.

(64) Asianomaiselle yritykselle ja valituksen tekijälle annettiin tilaisuus esittää huomautuksensa edellä mainituista päätelmistä.

(65) Ukrainalainen vientiä harjoittava tuottaja kiisti komission päätelmät erityisesti valtion puuttumisen ja taloudellisen tilanteen vääristymisen osalta. Uusia väitteitä, jotka olisivat muuttaneet markkinatalouskohtelua koskevaa päätelmää, ei kuitenkaan esitetty.

(66) Tämän vuoksi asianomaisen ukrainalaisen yrityksen markkinatalouskohtelua koskeva pyyntö päätettiin hylätä. Neuvoa-antavaa komiteaa kuultiin, eikä se esittänyt vastalauseita komission päätelmistä.

2 **Yksilöllinen kohtelu**

(67) Perusasetuksen 9 artiklan 5 kohdan mukaisesti toimielinten johdonmukaisena käytäntönä on laskea koko maata koskeva tulli niille maille, joihin sovelletaan 2 artiklan 7 kohtaa, lukuun ottamatta tapauksia, joissa yritykset voivat osoittaa, että niiden vientihinnat ja -määrät sekä myyntiehdot määritetään vapaasti, valuuttakurssi on markkinahintainen ja valtion puuttuminen liiketoimintaan ei mahdollista toimenpiteiden kiertämistä siinä tapauksessa, että viejille määritetään eri tullit. Tämä oikeuttaisi olemaan määrittämättä yhtä koko maata koskevaa tullia.

(68) Sama ukrainalainen vientiä harjoittava tuottaja, jolle markkinatalouskohtelua ei myönnetty, pyysi yksilöllistä kohtelua. Komissio hankki ja tarkasti kaikki tiedot, jotka se katsoi tarpeelliseksi sen määrittämiseksi, täyttikö yritys yksilöllistä kohtelua koskevat edellytykset. Todettiin, että vientihinnat, vientimäärät ja myyntiehdot määritettiin vapaasti. Komissio on jokseenkin vakuuttunut siitä, että ei ole olemassa toimenpiteiden kiertämisen riskiä, jos kyseiselle viejälle myönnetään tässä tapauksessa yksilöllinen kohtelu.

(69) Tämän vuoksi katsottiin perustelluksi myöntää yksilöllinen kohtelu yritykselle OJSC Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant, Dnipropetrovsk.

3 **Polkumyynti**

Vertailumaan valinta

(70) Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan mukaisesti niiden yritysten osalta, joille markkinatalouskohtelua ei voida myöntää, normaaliarvo on määritettävä vertailumaassa käytettävän hinnan tai laskennallisen arvon perusteella.

(71) Menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa komissio ilmaisi aikomuksensa käyttää Turkkia Ukrainaa koskevan normaaliarvon määrittämiseen soveltuvana vertailumaana, ja pyysi asianomaisia osapuolia antamaan huomautuksensa tästä aikomuksesta.

(72) Tutkimuksessa osoittautui, että tutkimusajanjakson aikana Turkin kotimarkkinat kokivat huomattavan inflaation ja Turkin liira devalvoitiin merkittävästi. Tämän vuoksi komissio tutki myös muita vaihtoehtoja vertailumaaksi.

(73) Tässä yhteydessä muistutetaan, että Puolan ja Thaimaan tuottajien yhteistyön taso oli erittäin vähäinen, ja kyseisten maiden normaaliarvosta oli käytettävissä ainoastaan hyvin vähäisiä tietoja. Tämän vuoksi Puola ja Thaimaa eivät olleet sopivia vertailumaaksi.

(74) Komissio tarkasteli lisäksi mahdollisuutta käyttää tässä tapauksessa Tšekkiä vertailumaana. Tutkimuksen aikana saadut Tšekin kotimarkkinoita koskevat tiedot osoittivat, että Tšekissä oli ainoastaan kaksi tuottajaa, vähäinen määrä kuluttajia, rajalliset tuontimäärät, joihin tietyistä maista tuotuna sovelletaan tullia, sekä tuotantoprosessit, jotka eivät aina olleet kaikkein tehokkaimpia. Tämän vuoksi Tšekkiä ei tässä tapauksessa voi pitää sopivimpana valintana vertailumaaksi.

(75) On huomattava, että mikään asianomainen osapuoli ei esittänyt vastalauseita alkuperäisestä ehdotuksesta valita Turkki vertailumaaksi. Turkissa on useita tuottajia (kolmetoista vientiä harjoittavaa tuottajaa toimi yhteistyössä tässä tutkimuksessa), joiden tuotantoprosessit ovat nykyaikaiset ja tehokkaat ja jotka valmistavat kansainvälisten standardien mukaisesti putkia, jotka ovat suoraan verrattavissa Ukrainassa tuotettuihin putkiin. Turkissa on myös riittävän laaja kysyntä ja tarjonta kotimarkkinoilla, joille suuntautuvaa tuontia ei rajoiteta. Lisäksi Turkin kotimarkkinamyynti oli edustavaa verrattuna Ukrainan harjoittaman yhteisöön suuntautuvan tarkasteltavana olevan tuotteen viennin määrään.

(76) Edellä esitetyn perusteella pääteltiin alustavasti, että Turkki on sopivin ja tarkoituksenmukaisin vertailumaa perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan mukaisesti.

Vertailumaan normaaliarvon määrittäminen

(77) Perusasetuksen 2 artiklan 7 kohdan a alakohdan mukaisesti Ukrainan normaaliarvo määritettiin vertailumaan tuottajien esittämien todennettujen tietojen perusteella eli Turkin kotimarkkinoilla sellaisista putkityypeistä maksettujen tai maksettavien hintojen perusteella, jotka ovat verrattavissa ukrainalaisen vientiä harjoittavan tuottajan yhteisöön myymiin putkityyppeihin.

(78) Koska asianomaisten turkkilaisten tuottajien ukrainalaisiin vientituotteisiin verrattavissa olevien kyseisten putkityyppien kotimarkkinamyynti tapahtui tavanomaisessa kaupankäynnissä, normaaliarvo määritettiin turkkilaisten yhteistyössä toimineiden tuottajien etuyhteydettömille asiakkaille myymän tarkasteltavana olevan tuotteen kotimarkkinoiden kuukausittaisten painotettujen myyntihintojen perusteella perusasetuksen 2 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

Vientihinta

(79) Kaikki ukrainalaisen yhteistyössä toimineen viejän yhteisöön vietäväksi suuntautunut myynti tapahtui riippumattomille tuojille yhteisössä, ja vientihinta määritettiin perusasetuksen 2 artiklan 8 kohdan mukaisesti tosiasiallisesti maksettujen tai maksettavien hintojen perusteella.

Vertailu

(80) Tämä vertailu tehtiin noudettuna lähettäjältä -hinnan perusteella ja samassa kaupan portaassa. Tasapuolisen vertailun aikaansaamiseksi otettiin huomioon perusasetuksen 2 artiklan 10 kohdan mukaisesti hintoihin ja hintojen vertailukelpoisuuteen vaikuttaviksi väitetyt ja osoitetut eroavuudet. Tämän perusteella oikaisut tehtiin kuljetuksen ja käsittelymaksujen erojen mukaisesti.

Polkumyyntimarginaali

(81) Normaaliarvon ja vientihinnan vertailu painotetun keskiarvon mukaisesti osoitti polkumyynnin olemassaolon yhteistyössä toimineen vientiä harjoittavan tuottajan osalta. Väliaikainen polkumyyntimarginaali ilmaistuna prosentteina cif-tuontihinnasta yhteisön rajalla on seuraava:

OJSC Nizhnedneprovsky Tube Rolling Plant, Dnipropetrovsk	30,9 %.

(82) Yhteistyön aste Ukrainan osalta oli erittäin alhainen. Yhteistyössä toimineen ukrainalaisen vientiä harjoittavan tuottajan viennin määrä oli ainoastaan noin 3 prosenttia tutkimusajanjakson aikaisista Eurostatin tuontia koskevista tiedoista. Ukrainan väliaikainen jäännöspolkumyyntimarginaali määritettiin sen vuoksi käytettävissä olevien tietojen perusteella perusasetuksen 18 artiklan mukaisesti. Ukrainalaiselle vientiä harjoittavalle tuottajalle määritetyn normaaliarvon (ks. johdanto-osan 78 kappale) ja luotettavien ja edustavien Eurostatin vientihintaa koskevien tietojen vertailu osoitti väliaikaiseksi jäännöspolkumyyntimarginaaliksi 44,1 prosenttia cif-hinnasta yhteisön rajalla.

D YHTEISÖN TUOTANNONALA

1 Yhteisön kokonaistuotanto

(83) Tarkasteltavana olevaa tuotetta valmistavat yhteisössä Ranskaan, Italiaan, Luxemburgiin, Alankomaihin, Espanjaan, Ruotsiin ja Yhdistyneeseen kuningaskuntaan sijoittautuneet yksitoista tuottajaa, joiden puolesta valitus jätettiin ja kahdeksan muuta tuottajaa.

Yhdeksän tuottajaa yhdestätoista valituksen tehneestä yhteisön tuottajasta toimi täysin yhteistyössä tutkimuksessa. Yksi kahdeksasta muusta antoi joitain perustietoja, mutta ei vastannut täysin kyselylomakkeeseen. Se ei myöskään ollut valituksen tekijä, mutta kannatti tutkimusta.

(84) Näin ollen katsotaan, että kaikki edellä mainitut 19 tuottajaa muodostavat perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdassa tarkoitetun yhteisön tuotannon.

2 Yhteisön tuotannonalan määritelmä

(85) Yhdeksän yhteistyössä toiminutta valituksen tehnyttä yhteisön tuottajaa täyttävät perusasetuksen 5 artiklan 4 kohdan mukaiset vaatimukset, koska niiden tuotanto muodostaa pääosan tarkasteltavana olevan tuotteen koko tuotannosta yhteisössä eli 65,8 prosenttia. Niiden katsotaan tämän vuoksi muodostavan yhteisön tuotannonalan perusasetuksen 4 artiklan 1 kohdan ja 5 artiklan 4 kohdan mukaisesti, ja niistä käytetään jäljempänä nimitystä 'yhteisön tuotannonala'.

E VAHINKO

1 Todettavissa oleva yhteisön kulutus

(86) Tarkasteltavana olevan tuotteen todettavissa olevan kulutuksen yhteisön markkinoilla laskemiseksi komissio lisäsi yhteisön tuotannonalan myynnin määrän ja erään toisen yhteisön tuottajan myynnin määrän ja jäljelle jääneiden yhteisön tuottajien arvioidun myynnin määrän (valituksen ja yhteisön tuotannonalan myynti-tuotanto -suhteen perusteella) yhteisöön suuntautuvaan CN-koodien 7306 30 51 ja 7306 30 59 mukaisen tuonnin kokonaismäärään ja osaan CN-koodien 7306 30 71 ja 7306 30 78 mukaisesti tehdystä tuonnista (arvioitu valituksen perusteella).

(87) Tämän perusteella tarkasteltavana olevan tuotteen todettavissa oleva kulutus yhteisössä laski 9 prosenttia vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Todettavissa oleva kulutus laski 887 969 tonnista vuonna 1997 869 142 tonniin vuonna 1998, 845 961 tonniin vuonna 1999, 870 600 tonniin vuonna 2000 ja 806 042 tonniin tutkimusajanjakson aikana.

(88) Todettavissa oleva kulutus laski 2 prosenttia vuosina 1997—1998 ja lisäksi 3 prosenttia vuosina 1998—1999. Vuosina 1999—2000 se nousi 3 prosenttia. Olisi huomattava, että todettavissa oleva kulutuksen kasvu vuonna 2000 johtui pääasiassa kauppiaiden/tuojien varastojen kasautumisesta seuraavan kauden myyntiä varten. Todettavissa oleva kulutus laski jälleen vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana noin 7 prosenttia. Kyseinen todettavissa oleva yhteisön kulutuksen 9 prosentin lasku tarkastelujaksolla (tosiasiallinen kulutus laski vähemmän ottaen huomioon varastojen kasautumisen vuonna 2000) johtuu pääasiassa Euroopan yhteisön talouskasvun hidastumisesta erityisesti rakennusalalla ja toisaalta tarkasteltavana olevan tuotteen korvaamisesta kuparista tai muovista tehdyillä putkilla.

2 **Tarkasteltavana olevan tuonnin vaikutusten kumulatiivinen arviointi**

(89) Komissio tutki, olisiko Tšekistä, Puolasta, Thaimaasta, Turkista ja Ukrainasta peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen tuontia arvioitava kumulatiivisesti perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti.

(90) Kustakin asianomaisesta maasta peräisin olevalle tuonnille määritetty polkumyyntimarginaali ylitti perusasetuksen 9 artiklan 3 kohdassa määritellyn vähimmäistason ja kustakin maasta tulevan tuonnin määrä ei ollut vähäpätöinen.

(91) Kilpailuedellytyksiä tutkittaessa ilmeni, että asianomaisista maista tuotu tarkasteltavana oleva tuote ja yhteisön tuotannonalan tuottama tuote olivat tuotetyypeittäin tarkasteltuina samanlaisia kaikilta oleellisilta fyysisiltä ja teknisiltä ominaisuuksiltaan. Samaten tuotetyypeittäin tarkasteltuina kyseiset tuotteet olivat vaihdettavissa keskenään ja niitä myytiin yhteisön markkinoilla tarkastelujakson aikana keskenään verrattavissa olevien myyntikanavien (eli kauppiaitten) kautta. Tämän vuoksi tarkasteltavana olevien tuotujen tuotteiden katsottiin kilpailevan keskenään ja yhteisön tuottamien tuotteiden kanssa.

(92) Väitettiin, että Tšekistä ja Ukrainasta peräisin olevaa tuontia ei pitäisi kumuloida, sillä tuonti kyseisistä maista suuntautuu ainoastaan vähäisessä määrin niihin jäsenvaltioihin, joihin yhteisön tuotannonala on sijoittautunut. Tässä yhteydessä olisi huomautettava, että yhteisö on yksi yhtenäinen markkina-alue, ja se seikka, että yhteisön tuotannonala ei ole sijoittautunut jokaiseen jäsenvaltioon, johon osa tuonnista suuntautui, ei merkitse sitä, etteivät kyseiset tuotteet kilpaile samoilla markkinoilla.

(93) Yksi viejä väitti, että kilpailuedellytykset eivät olleet vertailukelpoisia, sillä sen myynti yhteisöön tapahtui, toisin kuin muiden vientiä harjoittavien tuottajien, etuyhteydessä olevan yrityksen kautta. Olisi huomattava, että kyseessä oleva etuyhteydessä oleva yritys on sijoittautunut yhteisön ulkopuolelle ja tarkasteltavana olevan tuotteen myynti yhteisössä tapahtui muun tuonnin ja yhteisön tuotannonalan käyttämiin myyntikanaviin verrattavien kanavien kautta. Lisäksi olisi huomattava, että päätös siitä, arvioidaanko maasta tulevaa tuontia kumulatiivisesti muun tuonnin kanssa, koskee koko maata, eikä se ole tutkimus, jossa päätetään kunkin yksittäisen viejän osalta, olisiko sen vienti arvioitava kumulatiivisesti.

(94) Väitettiin, että Tšekistä ja Turkista peräisin olevaa tuontia ei olisi kumuloitava, koska kyseisistä maista peräisin oleva tuonti laski näiden maiden markkinaosuuksia vuodesta 1998. Tässä yhteydessä olisi huomattava, että vaikka Tšekistä ja Turkista peräisin oleva tuonti väheni vuodesta 1998, sen määrä ei ollut vähäinen. Lisäksi tuontimäärien kehitys yksinään ei ole merkitsevää. Tärkeää on arvioida, onko kumulaatio tarkoituksenmukaista kaikki asiaan liittyvät kilpailuedellytykset huomioon ottaen. Tässä yhteydessä olisi huomattava, että Tšekistä ja Turkista peräisin olevat tuodut tuotteet olivat vaihdettavissa keskenään ja niiden myynti yhteisössä tapahtui muun tuonnin ja yhteisön tuotannonalan myynnin käyttämiin myyntikanaviin verrattavien kanavien kautta.

(95) Lisäksi pyydettiin, että Tšekistä peräisin olevaa tuontia ei olisi kumuloitava, koska se ei aiheuta vahinkoa tai vahingon uhkaa yhteisön tuotannonalalle, sillä sen määrä on neuvoston asetuksella (EY) N:o 1968/93 [1], sellaisena kuin se on muutettuna asetuksella (EY) N:o 1005/95 [2], käyttöönotettua kiintiökattoa alhaisempi. Olisi huomattava, että edellä mainitulla asetuksella käyttöönotettu kiintiö oli voimassa vuoden 1995 loppuun asti ja tässä tutkimuksessa vahingon tarkasteluun käytetty tarkastelujakso on vuodesta 1997 tutkimusajanjaksoon. Siksi pyyntö hylättiin.

(96) Väitettiin myös, että Ukrainasta peräisin olevaa tuontia ei olisi kumuloitava, koska sen markkinaosuus on muihin tutkittuihin maihin nähden alhainen. Tässä yhteydessä olisi huomattava, että vaikka sen markkinaosuus on alhaisempi kuin muiden tutkittujen maiden, sitä ei voi pitää vähäisenä perusasetuksen 5 artiklan 7 kohdan mukaisesti. Lisäksi ei ole välttämättä merkitsevää arvioida markkinaosuutta kumulaation tarkoituksenmukaisuuden tarkastelemiseksi. Tässä tapauksessa kumulaatiota pidetään tarkoituksenmukaisena kilpailuedellytysten kannalta, sillä Ukrainasta tuodut tuotteet olivat vaihdettavissa keskenään ja niiden myynti yhteisössä tapahtui muun tuonnin ja yhteisön tuotannonalan myynnin käyttämiin myyntikanaviin verrattavien kanavien kautta.

(97) Komissio katsoi edellä esitetyn perusteella alustavasti, että perusasetuksen 3 artiklan 4 kohdassa säädetyt edellytykset täyttyvät ja että asianomaisista maista peräisin olevaa tuontia olisi tämän vuoksi tarkasteltava kumulatiivisesti.

[1] EYVL L 180, 23.7.1993, s. 1.
[2] EYVL L 101, 4.5.1995, s. 35.

3 **Asianomaisista maista peräisin oleva tuonti**

Määrä

(98) Tšekistä, Puolasta, Thaimaasta, Turkista ja Ukrainasta peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin määrä yhteisöön kasvoi 16 prosenttia vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana.

(99) Asianomaisista maista peräisin oleva tuonti kasvoi 19 prosenttia vuosina 1997—1998 eli 206 271 tonnista 245 281 tonniin huolimatta siitä, että yhteisön markkinat laskivat 2 prosenttia samana ajanjaksona. Myöhemmin kyseinen tuonti laski 14 prosenttia vuosina 1998—1999 eli 211 204 tonniin ja kasvoi 28 prosenttia vuosina 1999—2000 eli 271 236 tonniin. Tuonti laski jälleen 12 prosenttia vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana eli 239 399 tonniin.

(100) Ainoan turkkilaisen viejän, jonka tuonti ei ollut tapahtunut polkumyynnillä, tuonti muodosti alle 0,5 prosenttia Turkista peräisin olevasta tuonnista ja alle 0,3 prosenttia asianomaisista maista tutkimusajanjakson aikana peräisin olevasta tuonnista. Tämän vuoksi polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin määrä ja markkinaosuuden kasvu olisi edelleen huomattava, jos kyseisiä määriä ei otettaisi huomioon. Vastaavasti hintoja ja hinnan alittavuutta koskevat päätelmät Turkin ja muiden asianomaisten maiden osalta säilyisivät oleellisesti samoina.

Markkinaosuus

(101) Viiden asianomaisen maan yhteinen markkinaosuus kasvoi 6,5 prosenttia tarkastelujaksolla eli 23,2 prosentista 29,7 prosenttiin. Se kasvoi 5 prosenttia vuosina 1997—1998, laski sen jälkeen 3,2 prosenttia vuosina 1998—1999, ja kasvoi jälleen 9,4 prosenttia vuosina 1999—2000. Vuodesta 2000 tutkimusajanjaksoon se laski 1,5 prosenttia.

(102) Olisi huomattava, että vuodesta 1997 tutkimusajanjaksoon asianomaisten maiden tuonnin ja markkinaosuuden kasvu ajoittui samaan aikaan kuin 9 prosentin lasku kulutuksessa.

Hinnat

a) Hintojen kehitys

(103) Vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana tiettyjen Tšekistä, Puolasta, Thaimaasta, Turkista ja Ukrainasta peräisin olevien hitsattujen putkien keskimääräiset cif-tuontihinnat kehittyivät seuraavasti: 401 ecua/euroa tonnilta vuonna 1997 422 ecuun/euroon tonnilta vuonna 1998, 357 ecuun/euroon tonnilta vuonna 1999, 425 ecuun/euroon tonnilta vuonna 2000 ja 423 ecuun/euroon tonnilta tutkimusajanjaksolla.

(104) Keskimääräiset tuontihinnat nousivat 5 prosenttia vuosina 1997—1998, laskivat sen jälkeen 15 prosenttia vuosina 1998—1999 kuumavalssattujen kelojen hintojen laskun jälkeen ja nousivat jälleen 19 prosenttia vuosina 1999—2000. Vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana tuontihinnat pysyivät käytännöllisesti katsoen vakaina.

b) Hinnan alittavuus

(105) Tarkasteltavana olevan tuotteen verrattavissa olevien mallien osalta vertailtiin vientiä harjoittavien tuottajien ja yhteisön tuotannonalan keskimääräisiä myyntihintoja yhteisössä, ilman kaikkia hyvityksiä ja veroja, riippumattomille asiakkaille samalla kaupan portaalla ja oikaistuna maksuehtojen erojen mukaisesti. Yhteisön tuotannonalan hinnat olivat noudettuna lähettäjältä -tasolta. Asianomaisten maiden vientiä harjoittavien tuottajien cif-hintoja yhteisön rajalla korjattiin tuonnin jälkeisillä kustannuksilla yhteistyössä toimineiden etuyhteydettömien tuojien toimittamien tietojen perusteella.

(106) Tämä vertailu osoitti, että tutkimusajanjakson aikana asianomaisista maista peräisin olevat tuotteet myytiin yhteisössä hinnoilla, jotka alittivat yhteisön tuotannonalan hinnat keskimäärin seuraavasti prosentteina yhteisön tuotannonalan hinnoista ilmaistuna: Tšekki 15,6 prosenttia, Puola 14,5 prosenttia, Thaimaa 21,8 prosenttia, Turkki 14,0 prosenttia ja Ukraina 33,0 prosenttia. Olisi myös huomattava, että yhteisön tosiasialliset myyntihinnat olivat laskeneet alas, koska tuotannonala oli juuri kannattavuusrajan yläpuolella.

4 **Yhteisön tuotannonalan tilanne**

(107) Komissio tarkasteli perusasetuksen 3 artiklan 5 kohdan mukaisesti kaikkia sellaisia olennaisia taloudellisia tekijöitä ja osoittimia, jotka vaikuttavat yhteisön tuotannonalan tilanteeseen.

a) *Kapasiteetti, tuotanto ja kapasiteetin käyttöaste*

(108) Tuotantokapasiteetti pysyi käytännöllisesti katsoen vakaana vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Se kasvoi ainoastaan vähän vuosina 1997—1998 eli 1 105 257 tonnista 1 110 257 tonniin yhden valituksen tehneen yhteisön tuottajan tuotantotilojen rationalisoinnin johdosta. Olisi huomattava, että jotkut tuottajat tuottavat muita tuotteita samoilla tuotantolinjoilla ja niiden tosiasiallinen tuotantokapasiteetti oli sen vuoksi tarkasteltavana olevan tuotteen käytössä.

(109) Yhteisön tuotannonalan tuotanto väheni tarkastelujaksona 20 prosenttia eli 463 949 tonnista vuonna 1997 369 681 tonniin tutkimusajanjakson aikana.

(110) Vuosina 1997—1998 tuotanto väheni 10 prosenttia. Vuosina 1998—1999 tuotanto kasvoi 4 prosenttia ja vuoden 1999 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana yhteisön tuotannonalan tuotanto väheni jatkuvasti. Olisi huomattava, että tuotannon lasku seurasi yhteisön tuotannonalan myynnin laskua.

(111) Kapasiteetti oli käytännöllisesti katsoen vakaa, mutta kapasiteetin käyttöaste noudatti samaa suuntausta kuin tuotanto. Se laski 10 prosenttia vuosina 1997—1998, kasvoi 4 prosenttia vuosina 1998—1999 ja sitten laski vakaasti 15 prosenttia vuoden 1999 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Vastaavasti kapasiteetin käyttöaste laski 21 prosenttia vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana eli 42 prosentista 33 prosenttiin.

b) *Varastot*

(112) Jotkut tuottajat tuottavat tilauksesta ja sen vuoksi varastoissa on asiakkaille lähettämistä odottavia tavaroita, kun taas toiset tuottajat tuottavat varastoon. Tässä yhteydessä ei ole mielekästä arvioida varastojen kehitystä yhteisön tuotannonalan taloudellisen tilanteen tarkastelemiseksi. Varastojen kehitystä arvioidaan kuitenkin seuraavassa tietojen täydentämiseksi. Yhteisön tuotannonalan loppuvarastot kehittyivät 32 742 tonnista vuonna 1997 35 615 tonniin vuonna 1998, 34 314 tonniin vuonna 1999, 34 851 tonniin vuonna 2000 ja 34 359 tonniin tutkimusajanjaksolla.

(113) Varastot lisääntyivät 5 prosenttia tarkastelujakson aikana. Ne kasvoivat 9 prosenttia vuosina 1997—1998, laskivat 4 prosenttia vuonna 1999 ja ovat sen jälkeen olleet suhteellisen vakaita.

c) *Myynnin määrä ja markkinaosuus*

(114) Yhteisön tuotannonalan myynti yhteisön markkinoilla riippumattomille asiakkaille väheni tarkastelujaksona 17 prosenttia eli 407 142 tonnista vuonna 1997 338 088 tonniin tutkimusajanjakson aikana. Sen määrä oli 358 450 tonnia vuonna 1998, 386 739 tonnia vuonna 1999 ja 346 696 tonnia vuonna 2000.

(115) Tarkastelujaksona myynnin määrä laski 12 prosenttia vuosina 1997—1998, kasvoi 8 prosenttia vuosina 1998—1999 ja laski sen jälkeen 13 prosenttia.

(116) Tätä kehitystä on tulkittava siinä valossa, että yhteisön tuotannonalalla oli asianomaisista maista peräisin olevan matalahintaisen tuonnin kasvun vuoksi vaihtoehtoina joko säilyttää myyntihintansa myyntimäärien ja markkinaosuuden kustannuksella tai alentaa myyntihintojaan tuonnin suuntauksen mukaisesti kannattavuuden kustannuksella.

(117) Yhteisön tuotannonala nosti vuosina 1997—1998 myyntihintojaan, mikä johti sen myyntimäärän ja markkinaosuuden laskuun. Vuosina 1998—1999 yhteisön tuotannonala laski hintojaan, ja lisäsi tällä tavalla myyntinsä määrää ja markkinaosuuttaan. Kuitenkin vuoden 1999 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana polkumyynnillä tapahtuneen matalahintaisten tuotteiden tuonnin määrän kasvulla oli erityisen kielteinen vaikutus yhteisön tuotannonalan hintoihin, koska se ei johtanut ainoastaan myynnin ja markkinaosuuden menetykseen, vaan sillä oli laajempi vaikutus kannattavuuteen, sillä kustannusten nousua ei voinut siirtää eteenpäin. Olisi huomattava, että vaikka polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin hinnat nousivat vuoden 1999 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana, nousu ei ollut riittävä yhteisön tuotannonalan hintojen nostamiseksi tasolle, jolla saavutettaisiin tyydyttävät marginaalit.

(118) Yhteisön tuotannonalan markkinaosuus väheni 4 prosenttia tarkastelujaksolla eli 45,9 prosentista vuonna 1997 41,9 prosenttiin tutkimusajanjakson aikana. Se oli 41,2 prosenttia vuonna 1998, 45,7 prosenttia vuonna 1999 ja 39,8 prosenttia vuonna 2000.

(119) Tarkastelujaksolla markkinaosuus väheni 4,7 prosenttia vuosina 1997—1998, kasvoi 4,5 prosenttia vuosina 1998—1999, laski 5,9 prosenttia vuosina 1999—2000 ja oli 2,1 prosenttia korkeampi tutkimusajanjaksolla kuin vuonna 2000.

d) *Kasvu*

(120) Vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana, jolloin yhteisön kulutus laski 9 prosenttia, yhteisön tuotannonalan myynnin määrä väheni 17 prosenttia. Yhteisön tuotannonala menetti 4 prosenttia markkinaosuudestaan, mutta tarkasteltavana oleva tuonnin osuus lisääntyi 6,5 prosenttia saman ajanjakson aikana. Yhteisön tuotannonalan läsnäolo markkinoilla väheni siten enemmän kuin markkinoiden kasvu pieneni vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana.

e) *Myyntihinnat*

(121) Yhteisön tuotannonalan myymän tarkasteltavana olevan tuotteen painotetut keskimääräiset hinnat nousivat 2 prosenttia tarkastelujaksolla eli 545 ecusta/eurosta tonnilta vuonna 1997 555 ecuun/euroon tonnilta tutkimusajanjaksolla.

(122) Vuosina 1997—1998 tapahtuneen 4 prosentin nousun jälkeen hinnat laskivat 14 prosenttia vuosina 1998—1999 ja nousivat jälleen 15 prosenttia vuosina 1999—2000. Tutkimusajanjaksolla hinnat olivat 1 prosentti alhaisemmat kuin vuonna 2000.

(123) Hintojen kehitystä olisi tarkasteltava tuotannon kustannuksiin verrattuna. Vuosina 1997—1998 yhteisön tuotannonalan kokonaiskustannukset kasvoivat 3 prosenttia pääasiassa tuotannon laskun takia. Vuosina 1998—1999 yhteisön tuotannonalan kustannukset laskivat 10 prosenttia keskimäärin noin 55 prosenttia kokonaiskustannuksista edustavan tärkeimmän raaka-aineen, kuumavalssattujen kelojen, hintojen merkittävän laskun ja tuotannon kasvun vuoksi. Vuosina 1999—2000 yhteisön tuotannonalan kustannukset lisääntyivät 15 prosenttia kuumavalssattujen kelojen hintojen kasvun ja tuotannon laskun vuoksi. Tutkimusajanjaksolla kustannukset laskivat 1 prosenttia. Tarkastelujaksona kustannukset kasvoivat 5 prosenttia. Kustannusten kasvu ei heijastunut täysin hinnoissa, sillä ne nousivat ainoastaan 2 prosenttia ja tämän vuoksi yhteisön tuotannonala kärsi vähentyneestä kannattavuudesta.

f) *Työllisyys*

(124) Yhteisön tuotannonalan työllisyyden taso laski 1 085 työntekijästä vuonna 1997 1 005 työntekijään vuonna 1998, 901 työntekijään vuonna 1999, 838 työntekijään vuonna 2000 ja 817 työntekijään tutkimusajanjakson aikana.

(125) Yhteisön tuotannonalan työllisyyden taso laski jatkuvasti vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Tämä jyrkkä lasku on yhteydessä tuotannon ja myynnin laskuun sekä pyrkimykseen lisätä tuottavuutta yksikkökustannusten vähentämiseksi.

g) *Tuottavuus*

(126) Tuotannon määrällä työntekijää kohti vuodessa mitattu yhteisön tuotannonalan työvoiman tuottavuus oli 475 tonnia vuodessa työntekijää kohti vuonna 1997, 468 tonnia vuonna 1998, 547 tonnia vuonna 1999, 528 tonnia vuonna 2000 ja 517 tonnia tutkimusajanjaksona.

(127) Tuottavuus lisääntyi 9 prosenttia tarkastelujakson aikana.

h) *Palkat*

(128) Vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana työntekijän keskipalkka nousi 18 prosenttia eli 27 796 ecusta/eurosta vuonna 1997 32 867 ecuun/euroon tutkimusajanjaksolla.

(129) Työntekijän keskipalkka nousi 9 prosenttia vuosina 1997—1998, säilyi melko vakaana vuosina 1998—1999 ja nousi jälleen 6 prosenttia vuosina 1999—2000 ja 3 prosenttia vuoden 2000 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Palkkoja tarkasteltaessa olisi kiinnitettävä huomiota siihen, että koska monet yhteisön tuotannonalan muodostavista yrityksistä tuottavat myös muita tuotteita ja ovat osa yritysryhmiä, palkkojen nousu heijastuu myöskin muihin toimiin ja/tai ryhmän tilanteeseen.

i) *Investoinnit*

(130) Yhteisön tuotannonalan kokonaisinvestoinnit tarkasteltavana olevaan tuotteeseen laskivat 75 prosenttia vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana eli 4 444 000 ecusta/eurosta vuonna 1997 10 823 000 ecuun/euroon vuonna 1998, 5 214 000 ecuun/euroon vuonna 1999, 2 581 000 ecuun/euroon vuonna 2000 ja 1 116 000 ecuun/euroon tutkimusajanjaksolla.

(131) Yhteisön tuotannonalan investoinnit yli kaksinkertaistuivat vuosina 1997—1998 suurimmaksi osaksi yhden yhteisön tuottajan vanhan tuotantolinjan korvaamisen, toisen yhteisön tuottajan uuden varastojärjestelmän ja kolmannen yhteisön tuottajan kapasiteetin vähäisen teknisen kasvun johdosta. Tämän jälkeen investoinnit laskivat jatkuvasti ja vakaasti vuoden 1998 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana.

j) *Kannattavuus*

(132) Tarkastelujaksolla riippumattomille asiakkaille yhteisössä suunnatun myynnin kannattavuus nettomyynnin tuottona ennen veroja laski 3,4 prosentista vuonna 1997 0,4 prosenttiin tutkimusajanjaksolla. Se oli 5,1 prosenttia vuonna 1998, 1 prosentti vuonna 1999 ja 0,6 prosenttia vuonna 2000.

(133) Kannattavuus parani vuosina 1997—1998, kun 3 prosentin kokonaiskustannusten nousu heijastui hintoihin 4 prosentin nousuna myyntimäärän (väheni 12 prosenttia) ja markkinaosuuksien (vähenivät 10 prosenttia) kustannuksella. Kannattavuus väheni jatkuvasti seuraavien ajanjaksojen aikana ja saavutti tason, joka ei ole riittävä yhteisön tuotannonalan pitkän aikavälin elinkelpoisuuden varmistamiseksi. Olisi muistutettava mieliin, että hinnat laskivat 14 prosenttia vuosina 1998—1999 ja kustannukset laskivat ainoastaan 10 prosenttia ja seuraavien ajanjaksojen aikana hinnat eivät nousseet kustannusten nousua enempää.

k) *Kassavirta, sijoitetun pääoman tuotto ja pääoman saanti*

(134) Toiminnasta aiheutuva nettokassavirta oli 14 413 000 ecua/euroa vuonna 1997, 25 697 000 ecua/euroa vuonna 1998, 17 722 000 ecua/euroa vuonna 1999, 15 201 000 ecua/euroa vuonna 2000 ja 10 282 000 ecua/euroa tutkimusajanjaksolla.

(135) Edellä mainittu indikaattori oli koko yritystä koskeva, minkä takia sitä sovellettiin tarkasteltavana olevaan tuotteeseen liikevaihdon perusteella. Toiminnasta aiheutuva kassavirta kasvoi 78 prosenttia vuosina 1997—1998. Tämän jälkeen se pieneni jatkuvasti vuoden 1998 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Se pieneni 29 prosenttia tarkastelujakson aikana.

(136) Investointien tuotto kokonaisvarallisuuden tuottona laski 3,5 prosentista vuonna 1997 0,5 prosenttiin tutkimusajanjaksona. Se oli 5,2 prosenttia vuonna 1998, 1,1 prosenttia vuonna 1999 ja 0,7 prosenttia vuonna 2000.

(137) Kokonaisvarallisuuden tuotto kuten toiminnasta aiheutuva kassavirta oli koko yritystä koskeva, minkä takia sitä sovellettiin tarkasteltavana olevaan tuotteeseen liikevaihdon perusteella. Vuosina 1997—1998 se nousi 1,7 prosenttia. Tämän jälkeen se pieneni jatkuvasti vuoden 1998 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Se pieneni 3 prosenttia tarkastelujakson aikana.

(138) Tutkimuksessa on todettu, että valituksen tehneillä yhteisön tuottajilla ei ollut vaikeuksia pääoman saannissa. Tässä yhteydessä olisi huomautettava, että yhteisön tuotannonala ja sen ryhmät päättivät tukea hitsattujen putkien tuotantoa ja antaa tarvittavan pääoman.

l) *Polkumyyntimarginaalin suuruus*

(139) Tosiasiallisen polkumyyntimarginaalin merkittävyydestä on todettava, että sen vaikutusta yhteisön tuotannonalaan ei voida pitää vähäisenä, kun otetaan huomioon asianomaisista maista tulevan tuonnin määrä ja hinnat.

5 **Vahinkoa koskeva päätelmä**

(140) Vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana Tšekistä, Puolasta, Thaimaasta, Turkista ja Ukrainasta peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrä kasvoi merkittävästi eli 16 prosenttia ja sen osuus yhteisön markkinoista kasvoi 23,2 prosentista vuonna 1997 29,7 prosenttiin tutkimusajanjaksolla. Suurin kasvu tapahtui vuosina 1999—2000, jolloin polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrä kasvoi 28 prosenttia ja sen markkinaosuus kasvoi 6,2 prosenttia. Asianomaisesta viidestä maasta polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin keskimääräiset hinnat olivat jatkuvasti alemmat kuin yhteisön tuotannonalan hinnat tarkastelujaksolla. Lisäksi tutkimusajanjakson aikana asianomaisista maista peräisin olevan tuonnin hinnat alittivat yhteisön tuotannonalan hinnat keskimäärin 16,8 prosentilla.

(141) Edellä mainittujen tekijöiden tutkimuksesta ilmenee, että yhteisön tuotannonalan tilanne huononi vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välillä. Tämä johti sen markkinaosuuden pienenemiseen. Vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana monet vahinkoindikaattorit kehittyivät kielteisesti: tuotanto laski 20 prosenttia, kapasiteetin käyttöaste 21 prosenttia, myynnin määrä 17 prosenttia ja markkinaosuus laski 4 prosenttia, työllisyys laski 25 prosenttia, investoinnit 75 prosenttia, toiminnasta aiheutuva kassavirta 29 prosenttia ja kokonaisvarallisuuden tuotto 3 prosenttia. Kannattavuus huononi 3,4 prosentista vuonna 1997 0,4 prosenttiin tutkimusajanjaksolla. Hinnat eivät pystyneet nousemaan samaa tahtia kustannusten kanssa. Palkat nousivat tarkastelujaksolla lähinnä inflaation ja tuottavuuden seurauksena, vaikka tuottavuuden nousu itsessään ei riittänyt ehkäisemään yhteisön tuotannonalan epätyydyttävää taloudellista tulosta.

(142) Edellä esitetyn perusteella päätellään alustavasti, että yhteisön tuotannonalalle on aiheutunut merkittävää vahinkoa perusasetuksen 3 artiklassa tarkoitetussa merkityksessä.

F **SYY-YHTEYS**

1 **Johdanto**

(143) Perusasetuksen 3 artiklan 6 ja 7 kohdan mukaisesti komissio on tarkastellut, onko asianomaisista maista peräisin olevien tarkasteltavana olevien tuotteiden polkumyynnillä tapahtuva tuonti aiheuttanut vahinkoa yhteisön tuotannonalalle siinä määrin, että sitä voidaan pitää merkittävänä. Polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin lisäksi muita tiedossa olevia tekijöitä, jotka voisivat samanaikaisesti vahingoittaa yhteisön tuotannonalaa, tutkittiin sen varmistamiseksi, että näistä yhteisön tuotannonalalle mahdollisesti aiheutuneen vahingon ei katsota johtuneen polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista.

2 **Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin vaikutukset**

(144) Polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin määrän huomattava kasvu 16 prosentilla 206 271 tonnista vuonna 1997 tutkimusajanjakson 239 399 tonniin, vastaava kasvu sen osuudessa yhteisön markkinoista eli 23,2 prosentista vuonna 1997 29,7 prosenttiin tutkimusajanjakson aikana sekä todettu hinnan alittavuuden määrä (16,8 prosenttia tutkimusajanjakson aikana) ajoittuivat yhteen yhteisön tuotannonalan taloudellisen tilanteen heikkenemisen kanssa. Tämä polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin markkinoiden valtaus oli erityisen huomattavaa vuosina 1999—2000, jolloin tuonnin määrä kasvoi 28 prosenttia ja polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin markkinaosuus 6,2 prosenttia.

(145) Saman ajanjakson aikana yhteisön tuotannonalan myynnin määrä laski 17 prosenttia, markkinaosuus 4 prosenttia ja kannattavuus 3 prosenttia. Tämä kehitys liittyy yhteisön tuotannonalan tarkasteltavana olevan tuotteen kulutukseen, joka laski 9 prosenttia tarkastelujaksolla.

(146) Lisäksi polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin hinnat alittivat yhteisön tuotannonalan hinnat koko tarkastelujakson ajan aiheuttaen hintoihin painetta, joka esti yhteisön tuotannonalan hintoja nousemasta samaan tahtiin tuotantokustannusten kasvun kanssa vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana, mikä heikensi entisestään yhteisön tuotannonalan heikkoa kannattavuutta.

(147) Tämän perusteella katsotaan, että polkumyynnillä tapahtuvalla tuonnilla on ollut huomattava kielteinen vaikutus yhteisön tuotannonalan tilanteeseen.

3 **Muiden tekijöiden vaikutukset**

a) *Muiden yhteisön tuottajien toimintakyky*

(148) Yksi yhteisön tuottaja, joka ei ollut osa yhteisön tuotannonalaa ja joka edusti vähemmän kuin 5 prosenttia yhteisön kokonaistuotannosta tutkimusajanjaksolla, antoi joitain tietoja. Koska annetut tiedot koskevat ainoastaan yhtä yritystä, tarkkoja lukuja ei voitu antaa, minkä vuoksi annettiin vain rajat, jotka kattoivat kyseiset tarkat luvut annettujen tietojen luottamuksellisuuden säilyttämiseksi perusasetuksen 19 artiklan mukaisesti.

(149) Todettiin, että mainitun yhteisön tuottajan tuotanto väheni 20—30 prosenttia tarkastelujaksolla. Saman ajanjakson aikana myynnin määrä laski 20—30 prosenttia ja vastaava markkinaosuus laski 5—0 prosentista vuonna 1997 3 prosentin ja – 2 prosentin välille tutkimusajanjakson aikana. Olisi huomattava, että kolmen edellä mainitun indikaattorin kehitys vastaa suurelta osin yhteisön tuotannonalan tilanteen kehittymistä.

(150) Lisäksi olisi huomattava, että kaksi muuta yhteisön tuottajaa (Tubimar Italiassa ja Krieglach Itävallassa) lopettivat tuotantonsa vuonna 2000.

(151) Edellä mainittu näyttää olevan osoituksena siitä, että muilla yhteisön tuottajilla oli samanlaisia ongelmia kuin yhteisön tuotannonalalla.

b) *Talouskriisin vaikutus Kaakkois-Aasiassa*

(152) Väitettiin, että yhteisön tuotannonalalle aiheutunut vahinko johtui Kaakkois-Aasian talouskriisistä.

(153) Olisi huomattava, että Aasian kriisi voi olla syynä terästuotteiden hintojen laskuun ja siten tarkasteltavana olevan tuotteen tuotannossa käytetyn tärkeimmän raaka-aineen, kuumavalssattujen kelojen, hintojen laskuun. Jos talouskriisi olisi vaikuttanut varhaisemman jalostusasteen teollisuuteen, tarkasteltavana olevan tuotteen tuottajat olisivat voineet hyötyä pääraaka-aineen alhaisemmista hinnoista. Vuonna 1999, jolloin kuumavalssattujen kelojen hinnat olivat alhaisimmillaan, yhteisön tuotannonala pystyi alentamaan hintojaan ja lisäämään myyntiään.

(154) Olisi huomattava, että tutkimuksessa ei käynyt ilmi tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin suurta lisäystä asianomaisista Aasian maista, lukuun ottamatta Thaimaata, jota tämä tutkimus koskee.

(155) Edellä esitetyn perusteella päätellään alustavasti, että Aasian kriisi ei aiheuttanut yhteisön tuotannonalalle vahinkoa.

c) *Yhdysvaltain ja Venäjän käyttöönottamat kaupan suojatoimenpiteet*

(156) Väitettiin, että yhteisön tuotannonalalle aiheutunut vahinko johtui Yhdysvaltain ja Venäjän käyttöönottamista suojatoimenpiteistä.

(157) Yhdysvaltain käyttöönottamien suojatoimenpiteiden osalta on huomattava, että tutkimusajanjaksolla vienti edusti noin 8 prosenttia yhteisön tuotannonalan tarkasteltavana olevan tuotteen kokonaismyynnistä. Vienti laski 32 prosenttia vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana eli 14 000 tonnia. Viennin lasku vaikutti tuotannon tasoon ja kapasiteetin käyttöasteeseen, mutta on muistettava, että kannattavuus lasketaan yhteisön riippumattomille asiakkaille tapahtuneen myynnin perusteella ja tämän vuoksi viennin vähenemisen vaikutus kannattavuuteen voi olla ainoastaan vähäinen korkeimpien yksikkökustannusten takia. Lisäksi viennin väheneminen ei voi selittää yhteisön tuotannonalan yhteisössä tapahtuvan myynnin huomattavaa laskua (sekä absoluuttisesti että prosentteina).

(158) Venäjän käyttöönottamien suojatoimenpiteiden osalta on huomattava, että kyseiset toimenpiteet eivät ole suunnattu yhteisöstä peräisin olevaa tuontia vaan Ukrainan tuontia vastaan. Tämän vuoksi ne voivat osittain selittää uusia yhteisön markkinoita etsivän ukrainalaisen tuonnin suuren kasvun. Tässä yhteydessä olisi huomattava, että tämä tutkimus koskee Ukrainasta peräisin olevaa tuontia.

(159) Edellä esitetyn perusteella päätellään alustavasti, että Yhdysvaltain ja Venäjän käyttöönottamat suojatoimenpiteet aiheuttivat yhteisön tuotannonalalle vahinkoa erittäin vähäisessä määrin ja niiden vaikutus ei muuttanut päätelmää, jonka mukaan asianomaisista maista peräisin olevan polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon välillä on aito ja huomattava syy-seuraussuhde.

d) *Tuonti muista kolmansista maista*

(160) Käytettävissä olevien tietojen mukaan kolmansista maista peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin kokonaismäärä laski 28 prosenttia 91 220 tonnista vuonna 1997 65 706 tonniin tutkimusajanjaksolla ja sen markkinaosuus laski 2,1 prosenttia saman ajanjakson aikana 10,3 prosentista vuonna 1997 8,2 prosenttiin tutkimusajanjakson aikana.

(161) Kyseisen tuonnin painotetut keskimääräiset cif-hinnat nousivat 8 prosenttia vuoden 1997 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana eli 434 ecusta/eurosta tonnilta vuonna 1997 470 ecuun/euroon tonnilta tutkimusajanjaksolla. Olisi huomattava, että tarkastelujaksolla muista kolmansista maista peräisin olevan tuonnin hinnat olivat korkeammat kuin asianomaisista maista peräisin olevan tuonnin painotetut keskimääräiset hinnat.

(162) On väitetty, että Venäjältä peräisin oleva tuonti olisi pitänyt ottaa mukaan tutkimukseen. Olisi huomattava, että Venäjän markkinaosuus oli alle 1 prosentti tutkimusajanjaksolla ja lisäksi ei ollut näyttöä kyseisestä maasta polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista.

(163) Toisaalta todettiin, että ainoastaan neljästä muusta maasta kuin asianomaisista maista peräisin olevan tuonnin markkinaosuus yhteisön markkinoista oli yli 1 prosentti tutkimusajanjakson aikana; kyseiset maat olivat Romania, Unkari, Sveitsi ja Intia.

(164) Romanian ja Unkarin osalta todettiin, että niiden markkinaosuus laski vuodesta 1997 tutkimusajanjaksoon (3,3 prosentista 1,4 prosenttiin Romanian osalta ja 1,7 prosentista 1,1 prosenttiin Unkarin osalta). Romanian markkinaosuus oli alhaisempi kuin 1 prosentti vuonna 2000 (0,6 prosenttia) mutta kasvoi äkkiä tutkimusajanjakson aikana. Kyseisten kahden maan keskimääräiset tuontihinnat ovat aina olleet alhaisemmat kuin tutkimuksen kohteina olevista maista peräisin olevan tuonnin hinnat lukuun ottamatta vuotta 2000 Romaniasta peräisin olevan tuonnin osalta.

(165) Sveitsin ja Intian markkinaosuuksien todettiin olevan juuri yli 1 prosentin raja-arvon ainoastaan tutkimusajanjaksolla (1,1 prosenttia Sveitsin osalta ja 1,05 prosenttia Intian osalta) ja niiden hinnat olivat korkeammat kuin tutkimuksen kohteena olevista maista peräisin olevan tuonnin hinnat.

(166) Voidaan päätellä, että kyseisen tuonnin vaikutus yhteisön tuotannonalan tilanteeseen oli ainoastaan vähäinen ottaen huomioon keskimääräiset hinnat, tuonnin pienen määrän ja niiden rajallisen markkinaosuuden. Tämän vuoksi päätellään alustavasti, että kolmansista maista peräisin oleva tuonti aiheutti yhteisön tuotannonalalle vahinkoa ainoastaan erittäin rajoitetusti, jos lainkaan, ja että sen vaikutus ei muuttanut päätelmää, jonka mukaan asianomaisista maista peräisin olevan polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon välillä on aito ja huomattava syy-seuraussuhde. Valituksen tekijät ja syrjivästä kohtelusta valittaneet viejät eivät myöskään esittäneet näyttöä siitä, että tämä tuonti olisi tapahtunut polkumyynnillä.

4 **Syy-yhteyttä koskeva päätelmä**

(167) Lopuksi vahvistetaan, että yhteisön tuotannonalalle aiheutunut merkittävä vahinko eli se, että tuotanto laski 20 prosenttia, kapasiteetin käyttöaste 21 prosenttia, myynnin määrä 17 prosenttia ja markkinaosuus laski 45,9 prosentista vuonna 1997 41,9 prosenttiin tutkimusajanjaksolla, työllisyys laski 25 prosenttia, investoinnit 75 prosenttia, toiminnasta aiheutuva kassavirta 29 prosenttia, kokonaisvarallisuuden tuotto 3 prosenttia ja kannattavuus 3,4 prosentista vuonna 1997 0,4 prosenttiin tutkimusajanjaksolla johtui polkumyynnillä tapahtuneesta asiaomaisesta tuonnista. Muiden yhteisön tuottajien toimintakyvyn, Kaakkois-Aasian talouskriisin, Yhdysvaltain ja Venäjän käyttöönottamien kaupan suojatoimenpiteiden ja kolmansista maista peräisin olevan tuonnin vaikutus yhteisön tuotannonalan tuotannon, myynnin ja kannattavuuden kielteiseen kehitykseen oli ainoastaan erittäin vähäinen, ja tämän vuoksi se ei muuttanut päätelmää, jonka mukaan asianomaisista maista peräisin olevan polkumyynnillä tapahtuvan tuonnin ja yhteisön tuotannonalalle aiheutuneen merkittävän vahingon välillä on aito ja huomattava syy-seuraussuhde.

(168) Tästä syystä päätellään alustavasti, että Tšekistä, Puolasta, Thaimaasta, Turkista ja Ukrainasta peräisin oleva polkumyynnillä tapahtunut tuonti on aiheuttanut yhteisön tuotannonalalle perusasetuksen 3 artiklan 6 kohdassa tarkoitettua merkittävää vahinkoa.

G **YHTEISÖN ETU**

(169) Komissio tutki, oliko polkumyyntiä, vahinkoa ja syy-yhteyttä koskevista päätelmistä huolimatta olemassa pakottavia syitä, joiden perusteella olisi pääteltävä, että toimenpiteiden käyttöönotto ei tässä tapauksessa ole yhteisön edun mukaista. Tämän vuoksi ja perusasetuksen 21 artiklan 1 kohdan mukaisesti komissio tarkasteli toimenpiteiden vaikutusta kaikkiin osapuoliin, joita tutkimus koski.

1 **Yhteisön tuotannonalan etu**

Yhteisön tuotannonalan luonne ja rakenne

(170) Yhteisön tuotannonala muodostuu yhdeksästä yrityksestä. Melkein kaikki niistä kuuluvat kansainvälisiin ryhmiin, jotka toimivat pääasiassa teräsalalla. Mikään niistä ei ole integroitunut varhaisemman jalostusasteen teollisuuteen tai jatkojalostusteollisuuteen, mutta monet niistä ostavat pääraaka-aineensa (kuumavalssatut kelat) muilta ryhmäänsä kuuluvilta yrityksiltä markkinahinnoilla. Yhteisön tuotannonala työllisti yhteensä 9 483 henkeä, joista 817 henkeä työskenteli välittömästi tarkasteltavana olevan tuotteen parissa tutkimusajanjakson aikana.

Toimenpiteiden käyttöönoton / käyttöönotosta luopumisen mahdollinen vaikutus yhteisön tuotannonalaan

(171) Toimenpiteiden käyttöönoton jälkeen odotetaan, että yhteisön tuotannonalan tarkasteltavana olevan tuotteen myyntimäärät kohoavat yhteisön markkinoilla. Tämän myötä yhteisön tuotannonala pystyisi saavuttamaan takaisin menettämäänsä markkinaosuutta, ja kapasiteetin käyttöasteen nostaminen alentaisi tuotannon yksikkökustannuksia ja lisäisi tuottavuutta. Yhteisön tuotannonalan hintataso todennäköisesti myös nousisi hieman vaikkakaan ei polkumyyntitullin vertaa, sillä markkinoilla olisi edelleen kilpailua yhteisön tuottajien, asianomaisista maista muilla kuin polkumyyntihinnoilla tai vahinkoa aiheuttamattomilla hinnoilla peräisin olevan tuonnin ja muista yhteisön ulkopuolista maista peräisin olevan tuonnin välillä. Kaiken kaikkiaan odotetaan, että tuotannon ja myynnin määrien kasvu sekä yksikkökustannusten lasku entisestään yhdistettynä varovaiseen hinnankorotukseen parantaisivat yhteisön tuotannonalan taloudellista tilannetta.

(172) Jos polkumyyntitoimenpiteitä taas ei oteta käyttöön, on todennäköistä, että yhteisön tuotannonalan kielteinen kehitys jatkuu. Yhteisön tuotannonalaa haittaavat erityisesti myynnin määrän ja markkinaosuuden menetykset sekä riittämätön kannattavuus. Kun otetaan huomioon yhteisön tuotannonalan vähentynyt myynnin määrä ja sille tutkimusajanjakson aikana aiheutunut merkittävä vahinko, on ilmeistä, että yhteisön tuotannonalan taloudellinen tilanne heikkenee entisestään, jos toimenpiteitä ei oteta käyttöön. Tämä johtaa kaikella todennäköisyydellä tuotannon vähentämiseen edelleen ja tiettyjen tuotantolinjojen sulkemiseen, mikä uhkaa työllisyyttä ja investointeja yhteisössä kuten aikaisemmin on jo tapahtunut muille yhteisön tuottajille.

Päätelmät

(173) Päätellään, että polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotto sallisi yhteisön tuotannonalan toipua todetusta vahingollisesta polkumyynnistä.

2 **Yhteisön etuyhteydettömien tuojien/kauppiaiden etu**

(174) Tarkasteltavana olevan tuotteen jakelun yhteisössä suorittavat tuojat/kauppiaat, jotka käyvät kauppaa myös monilla muilla tuotteilla. Sekä yhteisön tuotannonala että vientiä harjoittavat tuottajat myyvät tuotteitaan yhteisössä kauppiaitten kautta.

(175) Ottaen huomioon tuojien suuren määrän komissio on päättänyt soveltaa polkumyynnin perusasetuksen 17 artiklan mukaista otantaa ja on ilmoittanut asiasta menettelyn aloittamista koskevassa ilmoituksessa. Se otti lisäksi yhteyttä 117 tuojaan, jotka on lueteltu valituksessa, ja pyysi niitä ilmoittamaan kokonaisliikevaihtonsa, työntekijöidensä kokonaismäärän ja tarkasteltavana olevan tuotteen tutkimusajanjakson aikana yhteisön markkinoille suuntautuneen tuonnin sekä yhteisön markkinoilla tapahtuneen jälleenmyynnin määrän ja arvon.

(176) Vastaukset saatiin määräaikaan mennessä 32 yritykseltä, joista 16 ilmoitti, ettei tutkimus koske niitä, koska ne eivät harjoittaneet tuontia asianomaisista maista tai ne eivät tuoneet tarkasteltavana olevaa tuotetta lainkaan tutkimusajanjaksolla; kuusi yritystä ei ilmaissut halukkuuttaan osallistua otokseen; kolme yritystä ei antanut tuotujen tuotteiden määrää tai antoi tietoja muista tuotteista kuin tarkasteltavana olevasta tuotteesta.

(177) Lopuista seitsemästä yrityksestä viisi valittiin otokseen tuonnin suurimman edustavan määrän perusteella.

(178) Kaksi valituista viidestä yrityksestä ei vastannut komission kyselylomakkeeseen ja yksi ilmoitti olevansa etuyhteydessä vientiä harjoittavaan tuottajaan menettelyn myöhemmässä vaiheessa. Kaksi seuraavaa yhteistyössä toiminutta yritystä edustivat noin 5:tä prosenttia asianomaisista maista peräisin olevan tarkasteltavana olevan tuotteen tuonnin kokonaismäärästä yhteisössä tutkimusajanjakson aikana:

— Kromat Trading Ltd, Lontoo, Yhdistynyt kuningaskunta,

— Thyssen Mannesmann, Woking, Yhdistynyt kuningaskunta.

(179) Jos polkumyyntitoimenpiteet otetaan käyttöön, asianomaisista maista peräisin oleva tuonti mahdollisesti vähenisi. Ei voida myöskään sulkea pois mahdollisuutta, että polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotto voi johtaa tarkasteltavana olevan tuotteen hintojen vähäiseen nousuun yhteisössä, millä olisi vaikutusta tuojien ja kauppiaiden taloudelliseen tilanteeseen.

(180) Polkumyyntitullin vaikutusta tuojien ja kauppiaiden tilanteeseen olisi kuitenkin tarkasteltava siltä kannalta, miten pienen osan tarkasteltavana olevan tuotteen kauppa muodostaa niiden koko liiketoiminnasta. Yhteistyössä toimineiden tuojien/kauppiaiden antamien tietojen perusteella on todettu, että tarkasteltavana oleva tuote edusti keskimäärin 10:tä prosenttia yhteistyössä toimineiden yritysten kokonaisliikevaihdosta. Näin ollen toimenpiteiden vaikutus kauppiaiden koko liiketoimintaan olisi vähäinen. Lisäksi tiettyjen hitsattujen putkien tuontihintojen nousun vaikutus tuojiin/kauppiaisiin riippuu niiden kyvystä siirtää hintojen nousu asiakkailleen. Ottaen huomioon tarkasteltavana olevan tuotteen vähäisen osuuden käyttäjien kustannuksissa on todennäköistä, että tuojat/kauppiaat siirtävät tarkasteltavana olevan tuotteen hintojen nousun käyttäjille.

(181) Tästä syystä päätellään alustavasti, että polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotolla ei todennäköisesti ole vakavaa kielteistä vaikutusta yhteisön tuojien/kauppiaiden tilanteeseen.

3 **Tuotetta käyttävän tuotannonalan etu**

(182) Tarkasteltavana olevan tuotteen pääasiallisin käyttäjä yhteisössä on rakennusteollisuus. Tämän vuoksi tuotteen kysyntä on riippuvainen rakennustoiminnan kehityksestä yksityisellä ja teollisella sektorilla.

(183) Kyselylomakkeet lähetettiin yhdeksälle käyttäjäjärjestölle, joita pyydettiin lähettämään käyttäjille tarkoitetusta kyselylomakkeesta otettu kopio niille jäsenille, joita tutkimus koski. Lisäksi kyselylomakkeet lähetettiin suoraan neljälle tiedossa olevalle käyttäjälle. Käyttäjiltä, joita asia koski, tai niitä edustavilta järjestöiltä ei saatu vastauksia.

(184) Ottaen huomioon käyttäjien ja niiden järjestöjen kieltäytyminen yhteistyöstä sekä tiettyjen hitsattujen putkien kustannusten vähäisen vaikutuksen käyttäjiin verrattuna muihin kustannuksiin (esimerkiksi talon rakennuksen kustannukset) voidaan päätellä alustavasti, että polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotto ei todennäköisesti aiheuta putkien kustannusten huomattavaa kasvua eikä vaikuta merkittävästi niiden tilanteeseen.

4 **Varhaisemman jalostusasteen teollisuuden etu**

(185) Kyselylomakkeet lähetettiin kahdeksalle tarkasteltavana olevan tuotteen tuotannossa käytetyn pääraaka-aineen (kuumavalssatut kelat) tuottajalle; niistä neljä toimi yhteistyössä tutkimuksessa:

— Duferco La Louvière, Belgia,

— Stahlwerke Bremen, Saksa,

— Italghisa SpA, Italia,

— Usinor, Pariisi, Ranska.

(186) Yhteistyössä toimineiden yritysten liikevaihto vuonna 2000 oli yhteensä noin 17 412 miljoonaa euroa, ja ne työllistivät noin 92 000 henkilöä. Niiden kuumavalssattujen kelojen myynti edusti noin 0,5 prosenttia niiden liikevaihdosta, ja myynti yhteisössä edusti keskimäärin 98 prosenttia niiden kuumavalssattujen kelojen kokonaismyynnin määrästä. Vuoden 1998 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana niiden kuumavalssattujen kelojen myynti kasvoi 8 prosenttia arvolla ja 3 prosenttia määrällä ilmaistuna. Määrällisesti myynti kasvoi 50 prosenttia vuosina 1998—1999 ja laski sen jälkeen 31 prosenttia vuoden 1999 ja tutkimusajanjakson välisenä aikana. Yksi tuottaja lopetti kuumavalssattujen kelojen tuotantonsa vuonna 2000 alhaisen määrän ja hinnan vuoksi. Kuumavalssattujen kelojen tuottajat toimittavat kyseistä tuotetta myös muiden kuin tarkasteltavana olevien tuotteiden tuottajille.

(187) Jos toimenpiteet otettaisiin käyttöön, kuumavalssattujen kelojen tuottajat hyötyisivät edelleen osasta yhteisön kuumavalssattujen kelojen markkinoita.

(188) Yhteisön kuumavalssattujen kelojen tuottajat ovat kokeneet epätervettä kilpailua aiemmin ja tällä hetkellä polkumyyntitoimenpiteet ovat voimassa Bulgariasta, Intiasta, Etelä-Afrikasta, Taiwanista ja Jugoslaviasta peräisin olevassa tuonnissa [1] ja tasoitustoimenpiteet ovat voimassa Intian ja Taiwanin osalta [2]. Lisäksi Venäjältä [3] ja Ukrainasta [4] peräisin olevassa kuumavalssattujen kelojen tuonnissa on otettu käyttöön määrälliset rajoitukset. Jos toimenpiteitä ei oteta käyttöön, kuumavalssattujen kelojen kysyntä todennäköisesti vähenee ja tuottajien on yhä vaikeampaa toipua aiemmasta polkumyynnistä.

(189) Tästä syystä päätellään alustavasti, että polkumyyntitoimenpiteiden käyttöönotto on tarkasteltavana olevan tuotteen tuotannossa yhteisössä käytetyn pääraaka-aineen tuottajien etujen mukaista.

5 **Vaikutukset suhteisiin kolmansiin maihin**

(190) On väitetty, että toimenpiteiden käyttöönotto on yhteisön etujen vastaista, koska se on vastoin Euroopan yhteisön ja Ukrainan kumppanuus- ja yhteistyösopimusta. Lisäksi väitetään, että se on vastoin Euroopan yhteisön ja Tšekin Eurooppa-sopimusta.

(191) Olisi huomattava, että edellä mainituissa sopimuksissa ei estetä kumpaakaan sopimuspuolta toteuttamasta asianmukaisia polkumyynnin vastaisia toimenpiteitä oman lainsäädäntönsä ja asiaa koskevien sopimusten mukaisesti.

6 **Yhteisön etua koskevat päätelmät**

(192) Toimenpiteiden käyttöönoton voidaan odottaa antavan yhteisön tuotannonalalle mahdollisuuden saavuttaa takaisin menettämäänsä myyntiä ja markkinaosuutta ja parantaa kannattavuuttaan. Toisaalta ottaen huomioon yhteisön tuotannonalan huonontuneen tilanteen on olemassa vaara, että jos toimenpiteitä ei oteta käyttöön, tietyt yhteisön tuottajat voivat lopettaa tuotantolinjansa tai jopa koko tuotantolaitoksensa ja siinä tapauksessa yhteisön markkinat tulevat yhä riippuvaisemmiksi tuonnista.

(193) Kielteisiä vaikutuksia ovat todennäköisesti tuontimäärien väheneminen ja tuojille/kauppiaille aiheutuvat vähäiset hintojen nousut, mutta niitä voidaan minimoida pienentämällä marginaaleja tai siirtämällä hintojen nousu käyttäjille.

(194) Käyttäjille puolestaan ei todennäköisesti aiheudu kyseisestä hintojen noususta vakavia seurauksia, koska tiettyjä hitsattuja putkia käytetään niiden valmiissa tuotteissa vähän.

(195) Toimenpiteiden käyttöönoton myötä varhaisemman jalostusasteen teollisuus voi edelleen hyötyä kuumavalssattujen kelojen kysynnästä yhteisön markkinoilla.

(196) Edellä esitetyn perusteella päätellään alustavasti, että pakottavia syitä polkumyynnin vastaisten toimenpiteiden käyttöönotosta luopumiselle ei tässä tapauksessa ole ja että toimenpiteiden toteuttaminen on yhteisön etujen mukaista.

H **VÄLIAIKAISET POLKUMYYNTITOIMENPITEET**

(197) Polkumyyntiä, vahinkoa, syy-yhteyttä ja yhteisön etua koskevat päätelmät huomioon ottaen olisi otettava käyttöön väliaikaiset toimenpiteet, jotta estettäisiin polkumyynnillä tapahtuvasta tuonnista aiheutuvien lisävahinkojen syntyminen yhteisön tuotannonalalle.

1 **Vahingon korjaava taso**

(198) Väliaikaisten polkumyyntitoimenpiteiden tason olisi oltava riittävä poistamaan polkumyynnillä tapahtuneesta tuonnista yhteisön tuotannonalalle aiheutunut vahinko ylittämättä todettuja polkumyyntimarginaaleja. Vahingollisen polkumyynnin vaikutukset poistavaa tullin määrää laskettaessa katsottiin, että mitkä tahansa toimenpiteet mahdollistaisivat yhteisön tuotannonalan kattaa kustannuksensa ja saada sellaisen ennen veroja lasketun kokonaismyyntivoiton, jonka yhteisön tuotannonala voisi kohtuudella saada tavanomaisissa kilpailuolosuhteissa eli polkumyynnillä tapahtuneen tuonnin puuttuessa.

[1] Komission päätös N:o 283/2000/EHTY (EYVL L 31, 5.2.2000, s. 15), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä N:o 1357/2001/EHTY (EYVL L 182, 5.7.2001, s. 27).
[2] Komission päätös N:o 284/2000/EHTY (EYVL L 31, 5.2.2000, s. 44), sellaisena kuin se on viimeksi muutettuna päätöksellä N:o 2071/2000/EHTY (EYVL L 246, 30.9.2000, s. 32).
[3] Komission päätös N:o 2136/97/EHTY (EYVL L 300, 4.11.1997, s. 15).
[4] Komission päätös N:o 1401/97/EHTY (EYVL L 193, 22.7.1997, s. 12).

(199) Käytettävissä olevien tietojen perusteella todettiin alustavasti, että viiden prosentin voittomarginaalia liikevaihdosta voidaan pitää sopivana vähimmäismääränä, jonka yhteisön tuotannonalan voidaan odottaa saavan vahingollisen polkumyynnin puuttuessa, kun otetaan huomioon yhteisön tuotannonalan vuosina 1997—1998 saama voitto.

(200) Tarvittava hinnankorotus määritettiin vertaamalla hinnan alittavuuden laskemisessa määritettyä painotettua keskimääräistä tuontihintaa samassa kaupan portaassa yhteisön tuotannonalan yhteisön markkinoilla myymän tuotteen vahinkoa aiheuttamattomaan hintaan. Vahinkoa aiheuttamaton hinta saatiin mukauttamalla kunkin yhteisön tuotannonalan muodostavan yrityksen myyntihinta kannattavuuden takaavalle tasolle ja lisäämällä edellä mainittu voittomarginaali. Tämän vertailun tuloksena saatu erotus ilmaistiin prosenttiosuutena cif-kokonaistuontiarvosta.

(201) Todetut vahingon korjaavat marginaalit ovat seuraavat:

Maa	Yritys	Vahinkomarginaali
Turkki	Yücel Boru Profil Endüstrisi SA	29,4 %
	Cayrova Borou San Ve Tic AS	29,4 %
	Borusan Birslesik Borou Fabrikalari SA	21,2 %
	Mannesmann Boru Endustrisi TAS	21,2 %
	Noksel Celik Boru Sanayi AS	21,3 %
	Erbosan Erciyas Boru Sanayii VE Ticaret AS	8,0 %
	Otokseen kuulumattomat yhteistyössä toimineet yritykset	
	— Borutas Boru Sanayii Ve Ticaret AS	23,0 %
	— Cinar Boru Profil San. Tic. LTD STI	23,0 %
	— Guven Boru VE Profil Sanayi Ve Ticaret Limited	23,0 %
	— Özdemir Boru San.ve Ticaret AS	23,0 %
	— Sevil Boru-Profil Sanayii Ve Ticaret AS	23,0 %
	— Toscelik Profil Ve Sac. Endüstrisi AS	23,0 %
	— Özborsan San.ve Ticaret AS	23,0 %
	Kaikki muut yritykset	29,4 %
Tšekki	Jäkl Karvina	19,8 %
	Zelezarny Veseli a.s.	53,1 %
	Kaikki muut yritykset	53,1 %
Puola	Huta Buczek	0,0 %
	Kaikki muut yritykset	23,0 %
Ukraina	OJSC Nihnedeneprovsky Tube Rolling Plant	61,6 %
	Kaikki muut yritykset	61,9 %
Thaimaa	Kaikki muut yritykset	35,2 %

2 **Väliaikaiset polkumyyntitoimenpiteet**

(202) Edellä esitetyn perusteella katsotaan perusasetuksen 7 artiklan 2 kohdan mukaisesti, että Tšekistä, Puolasta, Thaimaasta, Turkista ja Ukrainasta peräisin olevassa tuonnissa olisi otettava käyttöön väliaikainen polkumyyntitulli todettujen polkumyyntimarginaalien tasoisena tai todettujen vahinkomarginaalien tasoisena, jos nämä ovat alhaisemmat.

3 **Sitoumukset**

(203) Euroopan yhteisön ja sen jäsenvaltioiden ja Tšekin ja Puolan Eurooppa-sopimuksen asiaa koskevien määräysten sekä tulliliiton viimeisen vaiheen aloittamisesta tehdyn EY—Turkki-assosiaationeuvoston päätöksen N:o 1/95 46 artiklan mukaisesti Tšekin, Puolan ja Turkin yhteistyössä toimineille vientiä harjoittaville tuottajille toimitettiin tutkimuksen päätelmiä koskevat tiedot varhaisessa vaiheessa. Jotkut asianomaiset yritykset ilmaisivat halukkuutensa tarjota hintasitoumuksia. Komissio jatkaa näiden tarjousten tutkimista erityisesti sen varmistamiseksi, ovatko ehdotetut vähimmäishintatasot riittäviä vahingollisen polkumyynnin poistamiseksi.

I **LOPPUMÄÄRÄYKSET**

(204) Moitteettoman hallinnon varmistamiseksi olisi asetettava määräaika, jossa asianomaiset osapuolet voivat esittää kantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla kuulluiksi. Lisäksi olisi huomattava, että kaikki tätä asetusta varten tehdyt päätelmät ovat väliaikaisia ja että niitä voidaan joutua harkitsemaan uudelleen mahdollisia lopullisia päätelmiä varten,

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

1. Otetaan käyttöön väliaikainen polkumyyntitulli Tšekistä, Puolasta, Thaimaasta, Turkista ja Ukrainasta peräisin olevien, CN-koodeihin ex 7306 30 51, ex 7306 30 59, ex 7306 30 71 ja ex 7306 30 78 (Taric-koodit 7306 30 51 10, 7306 30 59 10, 7306 30 71 10, 7306 30 71 20, 7306 30 78 10 ja 7306 30 78 20) kuuluvien, poikkileikkaukseltaan ympyrän muotoisten raudasta tai seostamattomasta teräksestä valmistettujen hitsattujen putkien, joiden ulkoläpimitta on enintään 168,3 mm, tuonnissa lukuun ottamatta putkia, jollaisia käytetään öljy- ja kaasuputkijohdoissa, öljyn tai kaasun porauksessa, joissa on liitos- tai muita osia ja joita käytetään siviili-ilma-aluksissa, ja muita kuin tarkkuusputkia.

2. Seuraavien yritysten tuottamien tuotteiden yhteisön rajalla tullaamattomana -nettohintaan sovelletaan tulleja seuraavasti:

Maa	Yritys	Tulli (%)	Taric-lisäkoodi
Turkki	Yücel Boru Profil Endüstrisi SA	4,2	A330
	Cayrova Borou San Ve Tic AS	4,2	A331
	Borusan Birslesik Borou Fabrikalari SA	9,8	A332
	Mannesmann Boru Endustrisi TAS	9,8	A333
	Noksel Celik Boru Sanayi AS	0,0	A334
	Erbosan Erciyas Boru Sanayii ve Ticaret AS	8,0	A335

Maa	Yritys	Tulli (%)	Taric-lisäkoodi
	Otokseen kuulumattomat yhteistyössä toimineet yritykset:		
	— Borutas Boru Sanayii ve Ticaret AS	8,0	A336
	— Cinar Boru Profil San. Tic. Ltd STI	8,0	A337
	— Guven Boru ve Profil Sanayi ve Ticaret Ltd	8,0	A338
	— Özdemir Boru San. Ve Ticaret AS	8,0	A339
	— Sevil Boru-Profil Sanayii ve Ticaret AS	8,0	A340
	— Toscelik Profil ve Sac. Endüstrisi AS	8,0	A341
	— Özborsan San. Ve Ticaret AS	8,0	A342
	Kaikki muut yritykset	12,7	A999
Tšekki	Jäkl Karvina	19,8	A343
	Kaikki muut yritykset	53,1	A999
Puola	Huta Buczek	0,0	A344
	Kaikki muut yritykset	23,0	A999
Ukraina	OJSC Nihnedeneprovsky Tube Rolling Plant	30,9	A345
	Kaikki muu yritykset	44,1	A999
Thaimaa	Kaikki muut yritykset	35,2	—

3. Edellä 1 kohdassa tarkoitetun tuotteen luovutus vapaaseen liikkeeseen yhteisössä edellyttää väliaikaisen tullin määrää vastaavan vakuuden antamista.

4. Ellei toisin säädetä, sovelletaan voimassa olevia tulleja koskevia säännöksiä ja määräyksiä.

2 artikla

1. Asianomaiset osapuolet voivat yhden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulosta pyytää, että niille ilmoitetaan niistä olennaisista tosiasioista ja huomioista, joiden perusteella tämä asetus annettiin, ja ne voivat saman ajan kuluessa esittää näkökantansa kirjallisesti ja pyytää saada tulla komission kuulemiksi, sanotun kuitenkaan rajoittamatta asetuksen (EY) N:o 384/96 20 artiklan soveltamista.

2. Asetuksen (EY) N:o 384/96 21 artiklan 4 kohdan mukaisesti asianomaiset osapuolet voivat yhden kuukauden kuluessa tämän asetuksen voimaantulopäivästä pyytää, että niitä kuullaan yhteisön edun tarkastelun yhteydessä, ja ne voivat saman ajan kuluessa esittää huomautuksia tämän asetuksen soveltamisesta.

3 artikla

Tämä asetus tulee voimaan seuraavana päivänä sen jälkeen, kun se on julkaistu *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä*.

Tämän asetuksen 1 artiklaa sovelletaan kuuden kuukauden ajan.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 26 päivänä maaliskuuta 2002.

Komission puolesta

Pascal LAMY

Komission jäsen